

Liber

quartus

Distinctio xv de penitentia specialis q̄tuſ ad eius p̄tes elide n̄ errorem eoz qui dicunt q̄ penitentia p̄t fieri de uno peccato sine alio.

Et sicut p̄dictis auctib⁹ illorū errorē. Supra reprobavit m̄ḡ errorē qui attendebat q̄tum ad penitentie iterationē. hic reprobat errorē qui p̄sistit q̄tuſ ad p̄nī diuīsionē. et hoc maxime ratione saſſacriōis. Dicibāt enim aliqui q̄ poterat quis penitere et saſſificare de aliq̄ criminē ita q̄ de alio esset impenitens.

a Non p̄surget du. tribula. Uidez trāriuz Eccl. xij. errorē et tenebre p̄cōrib⁹ p̄cōrū fūt. Itez

DI. XV.

sic diploide cōfū. s. **B** dicēdum q̄ tribulatio p̄t q̄drupliſ intelligi. aut q̄tum ad subm̄ pūnitū. aut q̄tum ad modū pūnitū. aut fm̄ dūverſitatē stat⁹. aut fm̄ p̄portionem ad meritū. Di- eo igitur q̄ tribulatio modis duplificatur sive duplatū ad effectū q̄ duplex ē hoī pars. s. corp⁹ et sīa. et duplex in li. ar. peccāte Ideo pūnitū hoī in anima et corpore. in ratio- ne et voluntate et iste est unus modus dupli- candi. Alio mo- do duplificat q̄n-

Baum. j.

tum ad modum pūniendi. quia per parentiam et calorem. per ignem et frigus. sicut peccauit per timorem et amorē. Terrio modo duplificatur q̄tum ad statum. quia pūnitū quis in p̄senti. et si est impenitens pūnitū in futuro. Sed q̄tum ad p̄portionē ad meritū non surget duplex tribulatio. q̄tē m̄ḡ deus pūnitū et dignum est modo intelligit auctas p̄phēre. Scōm alias vias multe inueniunt auctes. sic etiā est intelligendū dicitur Hiero. sequens. **b** Quinque modis flagella co-tingunt. Uidez insufficiētē tangere modos. cum multo plures assignari possint. flagella enī sunt ad vitas eternam ordinata. ad p̄bationē. et ad multa alia que h̄ non tangunt. ergo videz q̄ sit insufficiētē. **B** dicendū q̄ vilitates flagellorū possunt accipi ex scriptis i generali vel in speciali. In generali omnes modi flagellandi ad hos reducunt. et p̄z si consideret sufficiētia. De enī flagellū dicitur et ordianū aut ad vilitatē flagellorū aut ad gloriā flagellorū. Si ad vilitatē flagellorū. aut ve-

tens. Et qm̄ iste error suam habebat defensionē. id est hec pars diuidit in duas. In p̄ma r̄ndet et excludit defensionē quā habebat ex auctō scripture. In scōa de- fensionē quā habebat ex auctō patrū. ibi. Alias q̄tē auctōritatē inducit. Prima diuidit in duas. In prima r̄ndet auctō. In scōa expositioni. ibi. Nam t̄ si sup eū dem locū. Hiero. r̄. Quelibet harū partiū duas habet. In prima opponit. In scōa soluit. et hoc satis manifeſtum est in littera.

Tūdēt auctoritatē q̄ defen- dōt errorē suū q̄ dicunt q̄ pluri- bus irriter p̄cōs p̄t penitē- de uno ita q̄ de alio sit impen- tens.

Et sicut p̄dictis auctib⁹ illoꝝ errorē p̄tū cō- tūtū. q̄ p̄nsam se pe agendā et p̄eātā a lapsa pec- cantes frequentē surgere diffi- tentē. ita eiēdē illoꝝ opinio elidi- tur q̄ plurib⁹ irriterū peccatis afferunt de uno vere penitē. eiūdemq̄ veniā dno p̄sequi posse sine alteri penitētia. q̄ auctib⁹ astruere conant. At enī p̄phēto. Non iudicabit de us bis in idipm. vel vt alij trāſ- filerūt. Non surget duplex tribulatio. Si ergo inquiunt iliaſq̄ sacerdoti fuerit p̄fessus vnu de duobus vel plurib⁹ pec- catis. et d illo iniūctā sibi pñiaꝝ a sacerdote saſſificatione exple- uerit. ceteris tacitis. non pillo peccato ampli⁹ iudicand⁹ est. de quo satifecit ad arbitriū sa-

cerdotis. qui vicem christi ec- clesia gerit. Ideoq̄ si de eo ite- rum iudicet bis in idipm iudi- cat deus et surget duplex tri- bulatio. Sed de his oportet il- lud t̄m intelligi qui p̄cedentib⁹ suppliciis cōmutant in bonū et sic p̄seuerant. sup quod non surget duplex tribulatio. Qui vero inter flagella duriores et deteriores sunt vt p̄xarao pre- sentib⁹ eterna p̄nectūt. vt tpa- le suppliciū sit eis eterne pene initū. Unde augu. Ignis suc- census r̄. i. vindicta hic incipi- et. et ardebit vsq̄ ad extremam damnationē. Hoc extra illos no- rāndū est qui dicunt illud. s. nō iudicabit deus bis in idipm. ad omia pertinere flagella. q̄tē quidam hic flagellis emendā- tur. alij h̄c et in eternū pūniun- tur. **Quinque** enim modis fla- gella co-tingunt. vel vt iustis p̄ patientiam merita augeantur vt Job. vel ad custodias virtu- tū ne superbia temptet vt pau- lo. vel ad corrigenda peccata vt marie lepra. vel ad gloriam

b p̄nt distinguiri. Beda q̄t q̄tē flagellum modis co- aurē ordianū ad tingit ha- bonū. aut ī ma gelle- lū. Si ad bonū aut p̄mō eduz- aut demāndū. Si contra ma- luꝝ aut evitādū aut corrigēdū

aut vindicādū. et fm̄ b accipiunt q̄nq̄ modi. vñ b̄lus. Job. pb̄at. inclinat paulū. purgat̄ marī. Herodem punit. in ceco semāfester. Sunt et alij modi spāles et vilitates q̄tē v̄līb̄ p̄tingent. Erudit. vertit. pb̄at. et letū facit arras. Lōforat. sarcas. p̄sumat. Deinde co- nat. Erudit. Hiere. vñ. q̄tē flagellū erudit̄ bierusa- lem. Vlertit. i. uertit. p̄s. multiplicate sunt infirmita- tes eoz postea accē. Probat Eccl. xrvj. Vasa figuli pb̄at formar. Len̄ facit. Jaco. i. q̄tē gaudī eristimate frēs r̄. Vrator. Es̄. xrvj. veratio dabit intellectū au- ditui. Lōforat. Job. vñ. hec sit m̄bi solstio ut affli- gens r̄. Sartat. i. secundat. Ero. i. q̄tē magis opp̄ mebat. t̄tō magis multiplicabant. Lōsumat. N. at- v. Brei p̄secutionē patiunt̄ p̄p̄ iusticiā. Loronot. v. Lor. iii. Id q̄d in p̄nt est momētancū et leue tribula- tōis r̄. Dea aut ad fēcitos modos reducunt. Hic t̄- gunf flagellorū vilitates q̄ sub tribū modis assignt̄. et ampi⁹ sunt duo modi. **c** Ut iustis p̄ patiē

tiam merita augeant. Videlur hic de primo modo male exemplificare, quia Job. xi. dicit. Utinā appenderentur peccata mea quibus iram merui. Ite Greg. in moral. quicq; mali patimur p; peccatis nostris accidere manifestū. Ro. dicendū q; causa dupliciter dicit. scz. p; p; ac cōter. Lō munire sic di-
citur causa sine qua nō accipie-
do iugis cāz large p; cā sine q; non
suscītino pena dī-
cere ob meritū culpe origiāl. q; p; cā nisi p;cessis-
sēt nlla eff; p;ea.
Si autē accipiat p;rie p; cā meri-
tū vel finalē.
Hic et super enī dē locū hie-
ro-dicat egypt. iost israelitas
a deo tēporaliter puniōs ne
eternū puniētur. nō est tamē
de cīmībus generaliter intelli-
gēndū. Ait enim sic Q; gen' hu-
manū diluicio. sodomitas igne. egyptios mari. et si aerias
excedit mentū.

4 d Uel ad ini-
um penēt hero-
di. Videlur ma-
le dicere. q; dī-
cūs. de peni-
tūa. quicq; dī-
us amiserit pa-
tīcas et fagel-
lum corrigens.
non dāmātūs.
Ite qdū homo
vuit potēt con-
uerti p; tē mere-
ri. erit in statu
vie. ergo non de-
bet in dīcōari pe-
na. B. dicendū
q; flagellū infi-
crum habet com-
parationē ad in-
fīgēntē. et illum
cuī infīgēt. Deī
flīgēt autē est
loqui aut qdūz
advolūrātē antēcedētē. vel s;eq; entē. Si qdūz ad
voluntatē antēcedētē. sic omnē qdū de nobis facit. et ī
flīgēt in p;sentī vita ordinatōm aliquam habet ad glori-
ani. qdūm voluntatē istā vult fieri. Si autē qdū ad vo-
luntatē cōsequētē. quis fm. hanc voluntatē vult
deus fm. qdū p;scit. et p;scit istū in malitia p;manūrū
penam dicūt infīgēre in vindictāz grauis culpe. Simi-
liter de flagellato est loqui dupliciter. Aut qdū ad
statum. et quia ipse est in statu in quo potest reuerti. tam
ipse qdū pena aliquam ordinatōm habent ad bonū. Aut
cōtingit loqui qdūz ad obstinationē omnī. que cōver-
tit benignitatem in irāz et grauis impugnat. et sic sunt
et pene in damnationē. et sic patet vtrāq; pars.

Hic etiā.
tvū.

Hiero. de
egyp̄tis et
israelitis et
sodomitis

Quesit in
telligentia
p̄missorū.

e Et non pueniri sententiā iudicis. Videlur male dī
cēre. quia qui semel iudicatus est et punitus a sacerdo-
te ap̄li⁹ nō iudicab̄s nec punit. q; sīa iudicis pueni-
tē dōm q; sacerdos aut absoluit nō absolutū t̄ iponit
miōe pena qdūz. et sic iudicat sīa hoīs et nō iudicis su-

purgari magna vō diuturnis
eternīq; supplicijs reseruari:
ita in quīc̄s. Querat hic aliq; sī
si fidelis dephensus in adulte-
rio decolletur: quid dīco post-
ea fiat? Aut em̄ punitur: et fal-
sum est quod dicitur: non iudi-
cabit deus bis in idīpm. Aut
non punitur: et optandū est
adulteris vt hic breui pēa pu-
natur: vt fruſtrētur ibi crucia-
tus eternos. Ad quod respon-
demus deum vt omniū reruz
ita supplicioz quoq; scire mē-
suras. et non pueniri sententiā
am iudicis. nec illū in peccato
rē exercende: dehinc pene au-
ferri potestatez et magnū pec-
catuz magnis diuturnisq; lui-
cruciati bus. Si quis vō puni-
tus sit t̄ paliter: vt ille q; israe-
lite maledixerat: et q; in sabbā-
to ligna collegerat: tales post
ea nō puniti. qdū culpa leui p-
senti supplicio cōpensat. Le
uis em̄ cuī pa leui supplicio cō-
pensatur. His satiā inuit hie-
ro. grauiā pētā et hic puniri g-
ui supplicio: et i futuro punien-
da eternātē. de qdūs pñia nō
agit iter flagella. Leuia vō q
hic puniti: leui pena p;pesa
tōem recipie. qdū in bonis fieri
nō ambigimus: et in mālis for-
te etiam fit ita. Satis iaz appa-
ret: qdū illi de p;phetia induxe-
runt non facere pro eis qui di-
cunt ei q; crimen sibi reseruat
de alio veniaz p;stari p; pñiaz.

logi ē leue pētā. maris q; punit pēa mort. q; erat pēa de
bita enormissima pētā. B. dōm q; Hiero. non vocat
suppliciū mortis leue absolute. sī i sp̄atō ad penā eti-
nā. et leuē culpā vocatū. p; hoc q; sel' p;petrata ē. tu eti
am qdūneutrū labebat deformitatē notabilē. et iō si vter
q; voluit peitere de facili poruit misericordiā iuuenire et gra-
ues penas euadere. vterq; illū occisus fuit erigore
legis qdū dāta erat i timorem. Et qdū obīcī de blasphem-
ia. dicendū qdū Rich. de scō. Vlct. nō oīs blasphem-
ia ē pētā i sp̄m scō. sī qdū sp̄us blasphemē. qdū qdū
volūrātē h̄blasphemādī dū. Et illa qdū ex qdā surre
pētē et sine tm̄baratō nō ē sp̄int pētā qdā reputā
da grauis. licet ipsa graue possit ē pētā.

n. 15

Liber

quartus

H intelligentis biv^o partis sex incldit hic eten
da. Primo vir^o possibile sit deo reconcilia/
n^o satisfactioem. Secundo vir^o sit possibile deo
satisfacere de uno peccato alio recte. Tertio vir^o; extra
charitate abstinentia a peccato possibile sit satisfacere.
Quarto vir^o ope satisfactoria extra charitate facta vi
uiscent advenire charitate et debet purari in sorte.
Quinto vir^o vir^o pratica ope aliis meret. Serto et yltimo
vir^o quid sit illud quod meret.

Quesito. i.

Ox sit possibile deo reconciliari oñdit p^o diffinito^z eius
quod est satisfacere. Quis dicit. Ans^o. Satisfacere est ho
nore debitu deo reddere. **S**ed hoc est possibile bo^o. ergo
possibile est satisfacere. **I**te quarto is p^otra quae delin
quid misericordior est. tanto minor exigit pena. et quanto
minor exigit pena. tanto faciliter et possibiliter est ei satisfac
ere. sed deus est multo misericordior bo^o. ergo si pot
bo^o sufficiere et deo. **I**te sufficienter aliis punis quoniam
tamen dicit et romentum quatum fuit delectamentum. ha^o hoc est
iusticia legis moysaice Deutero. xxi. Iurta mensuram
peccatorum et plagarum modus est. Et legum diuine. quatuor
se glificatur. **S**ed aliis potest ibi be^o et facere. ergo pot
deo satisfacere. **L**ota. tanta est offensa. quantum est quod
offendit. sed deo est infinitum quod offendit in peccato. igit et off
ensa. **S**ed quanta est offensa. tanta est eti^o satisfactio. alio
quoniam non fuit satis. ergo in infinito oportet quod hunc puniat.
hoc est impossibile alieni. ergo non potest satisfacere deo hunc
de peccato. **I**te per omni diaboli peccatum non excedit in in
finitum. unde quanto eius culpa excedit humanum. tanto virtus
nature ad sustinendum mala et facienda bona est fortior.
Sed diabolus non potest satisfacere. ergo nec hunc. **I**te pri
mus parvus non poterit de culpa sua satisfacere. quod cum est
hunc volunt in scientia assilari deo. ideo ad satisfactioem ne
cessit fuit quod deo fieret hunc. sed quilibet peccator potest voluntate
sua voluntaria diuine. ergo non potest satisfacere. **I**te nullus
de originali poterit satisfaceremus p^o morte ipsius. sed mul
to minus poterat originale quam actuali. ergo tecum. **F**ix. di
cendum quod hic est uniusmodius dicendi satis probabilitas. quod de oī
eo quod est in peccato non fuit satisfactio. quoniam hoc est impossibile
vnde et deo non exigit satisfactioem de oī eo quod est in culpa.
sed aliud condonat p^o misericordia. de aliis requirit satisfactio
nem p^o iusticiam. ut si sit hic misericordia et veritas. nec unquam
est satisfactio nisi procedat intentione. sic nunquam est meru
tu nisi procedat donum gratuitum. Unum notandum quod in peccati
o^o duo sunt. scilicet offensa dei. et libido deordinatio. **S**ed offensi
sa dei est infinita. et pro illa non fuit satisfactio. sed deo mi
sericordia illa remittit suam dandam graz. libido autem queri
sa finita est. Et quod deo iustus est. et non totum remittit. **S**ed p^o
illa erigit penam dignam. et quantum ad hoc possibile est deo
satisfacere. Et sic p^o ratiō ad duo p^oma. Ad primū quod non
fuit satisfactio de offensa. Ad secundū quod diabolus non
potest satisfacere. p^opter impossibilitatem precipiti graz in quod
remittat sibi diuina offensa. Pater enim ratiō ad tertium.
Deus enim p^o misericordia relinquit omnino offensam dādō graz.
sed satisfactioem exigit de ipso dāno quod inculit sibi peccator.
p^o culpa et delectacionem libidinosam. Et quod adā in
culit sibi dānum mortis et toti posteritati. ideo non potuit
plene satisfacere. nisi ille qui non est mortis debitor. et vale
ret totū gen^o humanū. **S**ed p^oter quilibet dum peccator in fer
dānum in imaginis deformatio neque repabilis est. et infere
dānum sibennō aliis. et ideo non est sile. Alius est modus dictus
de eti^o satis probabilitas. et videlicet realitas. quod si diuina miseri
cordia relinquit offensam hunc dāndo graz. non in ita oīno re
linquit enī eti^o exigit de eti^o offensa satisfactioem p^o iusticiam.
Et quod non potuit p^o tanta offensa satisfacere. ideo deus

redit ei mediatorez quod satisfacere p^o offensa. Unū in sola
fide passiois ipsi remittit oīa culpa. et sine fide ei^o nullus
iustificatus. Et secundū hoc dicunt quod oīa satisfactio nō virtus
temporalis sati^o satisfactio Christi huius est efficiens
et in membris p^o sacram baptismi plenū. p^o sacram p^onicē fuit
p^ote. et fidei anni nouā legē etenim post. et in his quod non potest eti
sufficiens efficiens huius achuc minorē. vnde oīa satisfactio non tam
de peccato sibi patrē. sed eti^o de aliis fundata est super sa
tisfactioem mediatoris. Et secundū hanc viae facilis est ratiō
ad obiecta. Sicut enim offensa est infinita. sic et de p^olati
ce est satisfactio infinita. Sicut secundū p^oz. q^o diabolus
non habuit mediatorē super quem posset fundari eti^o satisfac
tio. Sicut p^oz tertium de adā. quoniam sicut ipse non poruit satis
facere p^o peccato suo. sic nemo potest sufficiens satisfacere te
suo. nisi super satisfactioem possiciois Christi p^o fidē eti^o fudatur.

Quesito. ii.

Tertius possibile sit deo satisfacere de vno p^oceo sine alio.
Et quod sic videtur. **I**llo. iiii. Pierius valet ad oīa. Hoc. si
ma xpianae disciplina in pietate et misericordia est. quā q^o seq
tur eti^o si lubricus carnis patiens sine dubio vagabundus
non potest gaudi. Et stat et intelligit de lubrico moralis. quā si
de veniali eti^o sine illa non poterit. ergo tecum. **I**te rōne vnu
et q^o satisfactio inderat transgressionem ex opposito. ergo
cum impossibile sit transgredi nisi successione. p^omōno mō
deinde alio. videlicet sibi eti^o possit satisfacere p^omo deo
peccato deinde de alio. **I**te alii p^oceo alia debet pena et
alia satisfactio. unde eti^o alia imponitur. esto ergo quod pro
aliquo p^oceo imponas pena debita. si ete quis illam om
pli^o non poterit de alio. iab^oco aliqd. sed potest erigere cōmunitā
de aliis culpam. ergo tecum. **I**te plus desiderat de satisfactio
etiam sibi fieri a p^oter quod aliis creditor. solutioem a de
bitore. sed debitor quod multum desiderat solutioem recipit
solutioem de vno sine alio. ergo et deus satisfactioem de
vno p^oceo sine alio. **I**te hunc potest satisfacere de vno ve
niali cōmitedo eti^o aliud. ergo parvū de mortali. aut
et i^oris quare non. **L**ota. I^o. lvii. ecce ad lites et p^onitio
nes ieiunatis. Et post nūquid tale est ieiunium quod elegit.
q^o si dicere. nō. Ergo non placet deo p^oceo ieiunium. q^o iei
unā cōmitedo petra. **I**te Grego. in omel. opus
alia plagiavit alia ieiunat. p^onia agere aut ignoscere aut
dissimular. **I**te rōne videtur. quoniam hoc p^oceo est pena du
gnus. q^o de i^o imaginē deformata. ergo nunquam satisfactio ni
sig reformationē imaginis. sed in eo quod satisfacere et tur
sus peccator nunquam reformatus. ergo talis nunquam sa
tisfacere. **I**te in p^oceo est cōuercio et auercio. et pena de
betur p^oter rōne auctoris. sed p^oter oīa cōuenienti aucto
rione. ergo satisfactio respicit p^oter fūm id in quo p^oueni
unt. ergo impossibile est satisfacere de vno sine alio. **I**te
p^oceo quod aliquis posuerit q^o de vno p^oceo poterat fieri sa
tisfactio p^oter p^ole p^ostere in alio. et ratio eoz erat diuina
largitas et benignitas que acceptat satisfactioem et quan
tūcū modica. **S**ed tamen huius p^ole auerteretur sufficiens
quod sit satisfacere. Non enim satisfacere dicit toleratio
pene tamen. q^o de in malis nostris non delectatur. sed delecta
tur in iusticia voluntatis nre et recollectio de quod non potest habe
ri de vno culpa sine alio. tum p^oter p^oueritatem virtutum
in vna gratia. q^o delect culpa oīm mortalē cum habeat eti^o
huius amēx. tu p^oter diuina largitatem que fūm p^oaret nō
gratificat. immo oīm offensā dōnat. tu p^oter p^oter p^ole moy
talia quod oīa cōciat in auercione et p^oceptu dei. et oīa sunt
dei et p^otra vnu. Et ideo si deo remitteret culpā de vno
sine alio. simul erit is cui remittit amīcus et inimicus. con
versus et auersus. Et ideo sicut dicit magister error est
hoc ponere quod homo satisfaciat deo offendendo deus. q^o
semper manet auercio. et iniurias deformatio. et iniuria.

cia. Et ideo dicit Eccl. ix. qui in uno peccaverit multa bona paret. Et beatus Iacobus cap. q. offendit in uno factus est omnis reus. q. peccat in uno non satis facit. p. alio quo eo q. in opere vno offendit. et impossibile est q. deo sit amicus et inimicus eiusdem. **I**tid illud ergo qd obiectum de illa glo. q. non paret. dicitur q. intelligit q. opere pietatis ppaliter qd ad gloriam quam satis faciat de oboe. **A**d illud qd obiectum de transgressione. domini q. non est filius. q. enim mala factum. io malum sum. et ibo q. seruus non sum. nec nec transgressiones. s. non q. bona facit boni sum. s. contra et ideo optet q. ate sit amicus p. aliis peccato satis faciat. et si amicus. ergo nullum permissum habet mortale. **A**d aliud qd obiectum q. isti peccato debet tanta pena de se. nisi remittatur per gram. quam impossibile est illi solvere q. infinita. et non habet rara pena debita quibus manerit in culpe. **A**d ille lud qd obiectum q. deo vult plus satis facientem q. creditor solutionem domini q. deus sicut recipit satis factio paula tim. s. qd illud est in aliquo culpa non est in solvendo aliquid. immo in obligando se posse et ideo deo non recipit. **A**d illud qd obiectum de veniali. domini q. non est filius. q. veniale stat sit ei gratia q. quam primit satis facere. non sic mortale. immo qd liber mortale collit fundamētum satis factio. sicut melius patetur in sequenti pblematore.

Questio. iii.

Ut extra charitatem abstinet a penitentia possibile sit satis facere. Et q. sic videt Luc. xii. datur elyman et ecce oia misericordia sunt vobis. Lector q. ubi loquitur de peccato. ergo per quod satis facere p. elymas sine gratia. Et bsp. Dan. viii. dicit Daniel Nabuchodonosor. petra tua elymis redime. Et iesus dicit q. ille erat peccator magnus. ergo tecum. **I**te Lc. xiii. venias et ceperit me. Homo. si fides deciderit p. ea satis faceret. s. ubi dicit fides non est charitas. ergo tecum. **I**te vero videt. q. ad nullum peccatum diuinum tenet homo ex charitate. **I**te. q. si q. p. loco et tempore parcer honorat etiam non habens charitatem non peccat. ergo multo minus tenet ex charitate ipsa sacerdotis mandatum. s. satis factio est minima sacerdotis. ergo per fieri extra charitatem. **I**te si renatur ex charitate satis facere. cu nullum sit certus virtus amore aut odio sit dignus. q. est in dubio. ergo s. qd satis facere. Si tu dicas q. exclusum est vera. q. sedecim est p. pnia ubi rite ad mortem. ergo esto q. imposita sit aliqui pnia dare centum marcas. videt fuit hoc q. sp. tenet datur. s. b. est impossibile. ergo tenet ad impossibile. **L**ectura. non respicit dominus quantum s. ex quanto. s. voluntas sine charitate non placet deo. ergo nec opus nec satis factio. **I**te qd illud est extra charitatem est inimicus. s. satis factio est recollectoria. ergo tal non per satis facere. **I**te apl. s. ad L. Oz. xiij. Si distribuero in cibos pauperes oculis factores meas. charitatem aut non habuero nihil mihi p. deest. q. tecum. **I**te nullus dāna. q. culpa a p. q. satis facit. et nullus dāna nisi p. pter culpā. ergo nullus satis factio dāna. s. nullus euadit dānationem nisi q. b. charitate. ergo nullus satis facit nisi q. est charitatem. **P**ro. domini q. satis facere qd est de vinois sponte diuinā acceptato et recollectione et amicicia. Etiam q. sine gratia satis facere et charitate impossibile est aliquis deo placere et opera eius acceptari. idone nec satisfacere est possibile. p. restitutus b. ante tempore beat charitatem p. pare se ad hanc charitatem et ad eamq. dāna satis factio. Et sic intelligit qd illud dñi et qd illud Daniel. ut se pp̄t ad elyman p. gratiam. q. accepta multiplicando elymas satis facere rent. **I**tid illud qd obiectum de glo. in Lc. xii. domini q. fides ibi dicitur p. scia perit. Aliquis embens gratiam p. penitentia satis facit de culpa cuius non habet memoriam. vnde tantum valer dicere. **I**ad illud qd obiectum

tur qd nullus tenet ex charitate implere mandata. domini qd qd satis factio opus ab hoīe iponū boni. non tenet illud opus facere ex charitate sive in charitate. q. pceptu. s. ne cesset huius in charitate facere ad hoc qd sit emendatorum et deo. placuerit. et ideo dico qd opere illo iniuncto p. plero. non tenet illud iterare. s. si dubitatur. probabilitate se deo non satis facere. non dicitur satis factio cessere quibus signa probabilitate. s. se p. probabilitate et disponere. ita etiam satis factio domini qd opera iniuncta in satis factio. tenet facere. et tenet se disponere qd est in se. et sic absolvitur est in foro ecclesiastico et a pena sue. s. c. et in foro dei absolvitur est in non peccat in hoc sacerdotio. s. qd hec opera non absolvitur oīno. et ideo sanum et iustum est qd hoc s. penitentia sufficit tamen cum signis probabilitate fecisse penitentiam iniunctam. nec optet causa iterare. vnde si cuncti dedit non dicitur iterare. nec sacerdos dicitur iterare. nisi pro aliquo culpa denovo iniuncta. **S**i quis fecit enim talis in foro ecclesiastico et sue p. scie. vnde notandum qd duplex p. distinguuntur in foro ecclesiastico iudicium. s. foro p. scie. et foro diuinae iustitiae. Primum est manifestum. secundum est occultum. s. qd igitur ipsa p. pnia satis facere sine remissione p. scie. sed tamen extra charitatem non tenet satis facere apostoli. nec iudicio sacerdotis nec suo. tenet non iudicio dei. qd adhuc deponit p. penitentia. illud autem foro distinguuntur p. tra foro ecclesiastico. s. illud votum foro ecclesiastico qd est in facie ecclesiastice publicum.

Questio. iv.

Ut p. opa satis factio extra charitatem adueniente charitate renuntiatur sive vivificantur. et an debeat p. putari in sorte. Et q. sic videt super illud Luc. xxi. si attenuatur frater tuus tecum. expoñit q. fructus bone auctoritatis debet ei p. putari ab eo p. te et q. peccavit. et et hoc videt q. charitate adueniente p. pnia bona opera p. putari. **I**te baptismum accipit p. factio extra charitatem adueniente charitate inest p. valere. ergo sicut cu satis factio sit opus sacramentale poterit valere adueniente charitate. Si dies qd non est s. ille qd in baptismo impunitus carceratur. **L**ectura. hoc est de restituitione qd tunc valere ad salutem cu adiutor charitas. nec operatur iterari. **I**te faciliter est in natura vivificantur qd non vivit qd virtus et est mortuus sive mortificatur. p. mū emi est naturale. secundum super naturam. ergo cu opa mortificata adueniente charitate vivificantur. multo magis mortua. vel salte equaliter. **I**te bonum mons magis. p. inquit est gressus p. pnia nature. s. naturalia vivificantur et gressa reformantur. ergo et bona in genere p. facta. **I**te ratio qd de us remittere culpam et non remittere penam est. ne p. remittat ipunium. ergo si iste peccator punitur est ante aduentus gressus nunc dicitur post gressum. vel in pte dicitur. aut nullo modo punitur dicitur. aut non tantum. ergo bona opera p. putatur. **L**ontra. qd nullo modo vivit. nec est a principio vivitur. nec habet potestia ad vitam non p. vivificantur. s. tale est opus extra charitatem factum. q. tecum. **I**te oī satis factio est emeritorum. s. nullus est emeritorum nisi ex charitate. s. opus illud non sicut ex charitate nec aperte est. qd impossibile est qd mutetur originem. ergo impossibile est in opa satis factio p. putari. **I**te peccatorante satis factio est obligatus ad penas infinitas. s. habens infinito nihil admittit. ergo qd inquit peccator se offligat tenet ad aliquam penam. ergo non debet ratis opera p. putari. **I**te opus extra charitatem factum. sed qd ipso p. portionaliter excedit aliud non accrescit et addidit illud. ergo qd inquit opa fecerit ante charitatem nihil adducit ad opa post charitatem. sicut nec punc ad linea. ergo in

Liber

quartus

- in illū debet op̄urari. **R.** dōz q̄ circa h̄ duplex fuit opinio. Quia qdē fuit q̄ op̄ satis faciōnū q̄tū est de sua rātōne p̄fēcta merc̄ collationē glie. et merc̄ remissiōe pene q̄ in charitāte inq̄tū sacramētale est. Et ideo sufficiet q̄tū ad hoc. q̄ p̄d̄ fia in charitāte q̄tū ad hoc charitātem pena di b̄ta satisfēcēt fia p̄tionalis pene quam sustinet. Dicit ergo q̄ oga illa viuificā ētūm ad mētū vel retribūtōm vīre eternē est ip̄ossible. q̄ nō fuit et in charitāte. et ap̄ plus ip̄ossible est cē et charitāte. sed q̄tū ad merc̄ remissiōe pene. q̄ non erat aliū us defectus nisi q̄ pena nō erat p̄tionalis. Isto pot̄to in charitāte et pena fācta p̄tionali. viuificātur ētūm ad hoc q̄ op̄urari debet in loc̄. vel aliter viuificātur q̄tū oga mortificā. q̄ illa ad eternā retribūtōe. hec solū ad pene dimissiōe. Illa est positio q̄ ō op̄ satis faciōnū est merito vīre eternē. et op̄ter fieri ex charitāte monētē impio. mūtē. vel saltem pīmō sicut est de eo qui vadit ad sanctū iacobū. Vnde dicunt q̄ talia nul lo modo viuificans nec op̄urant. Prīma positio ē mul 22 tum p̄bālīs. sed hec securio: est. **A**d illud ergo qd̄ obijct̄ in corrātu būt̄ q̄ debent fructus cōputari. dicē dum q̄ illud intelligit̄ sū statim post peccati incipit cōteri. et tūc oga satisfaciōnū fuerit ab illo tempe etiā om̄t̄ absolucref a sacerdote. Uel dicendū q̄ fructus cōputātur q̄tū ad superēre scēntiā vītarū. quia merū to illo fructū diabolus no traxit illū ad multa scēlē. 23 lera. **A**d illud qd̄ obijct̄ de baptismo. dicendū qd̄ est op̄us dei ad homē. et hoc nūt̄ est mortuū. tamē p̄ter inconveniētā suscipiētā p̄uas effectu. et tale est bapte 24 mis. Et op̄us homis ad hominē. et tale cōsideratur so lum extērū. q̄ homo nō vīdet nisi ea que etia se fūt̄. et talia est restitutio. et hoc nō op̄ortet esse vīuu. Illud est op̄us homis additū. et tale potest esse mortuū. sed de bet cē vīuu ad hoc q̄ satisfaciōnū. aliter cīm̄ deo nō ē accep̄tū. et tale est op̄us satisfaciōnū quo homo reconciliātur deo. et ideo nō est simile de baptismo et satisfaciōne. 25 **A**d alius dicendū q̄ non est simile de habētō et p̄tentia et acerbis. q̄ istūmāt̄ illi nō. nec in formari nec viuificari possūt̄. **A**d alius qd̄ obijct̄ q̄ viuificare qd̄ nūt̄ virūt̄ est facilis. **D**icendū q̄ hoc verūt̄ est in his que ideo viuūt̄ quia recipiūt̄ vīt̄. sed nō in his q̄ ideo possunt viuificare qd̄ p̄cedunt̄ a vīt̄. et talia sunt ope 26 ra. **A**d illud qd̄ obijct̄ q̄ causa satisfaciēt̄ est ne sit peccati impunitas. dicendū q̄ illa nō est toto rātio. sed et hec. q̄ homo est amicus dei effec̄t̄ per grāt̄. et dignū aliqui beatificari. ideo solū ad penā tempalē astriūt̄ est. et ideo ante q̄tū sit amicus ad eternā restrīngit̄. Prete rea op̄us faciūt̄ ex charitāte impropotionaliter sicut ta cīm̄ est in opponēdo excedit op̄us faciūt̄ extra charitātem. et ita pena supportata ex charitāte et mera volūt̄ate excedit pena supportata sine charitāte. et ideo deus pena eternā eternāt̄ portādā ex mala voluntate cu iūt̄modi est in dānāt̄. rōnabiliter in pena tempalē cōmutat ex charitāte portādā. quia tamē placet et talis tolerāt̄. et ideo alia pena extra charitāte portādā tamē oīno impropotionalis nō augmentat illam. ergo ib̄ lam solā reputat satisfaciōnū cuius tolerāt̄ et allum pīo sumit ex charitāte. q̄ in alia nō cōputat pena.

Questio. v.
Supposito q̄ p̄ opera facta extra charitātē nō fiat satisfactio nec viuificat̄. Qūt̄ vīz homo p̄ ea aliquid mercat. Et q̄ sic videt. q̄ sic dicit aut̄as cōis. nullū malū ip̄unitū et nullū bonū irremunerat̄. sūt̄ diuīa iusti cīa nūq̄ malū q̄tūlūcēt̄ dimittit̄ q̄n pūniat̄. ergo nec

- q̄tūlūcēt̄ bonū q̄n remunerat̄. **I**te si nō remunerātur. ergo eq̄nt̄ ad cū q̄ nullū bonū fecit et cū q̄ fecit mīla bona. ergo nullū ē alīciū p̄tōi cōsulere q̄ faciat oīq̄ bonū op̄. **I**te Ero. ii. honorū pīzruvū sūt̄ longēt̄. aut h̄ dī h̄nt̄ charitātē. aut nō h̄nt̄. sūt̄ h̄nt̄ t̄m̄. hec cīa remuneratio. q̄ ip̄e nō amat iusta vīt̄. sūt̄ alia. Si nō h̄nt̄. ergo merc̄ aliquid si honorat̄. et sic t̄c. **I**te dīs dīcīt̄ de hypocritā. **N**at̄ vī. q̄ facit op̄ bonū p̄p̄ glāt̄. Esto ergo q̄ alīq̄ faciat op̄ bonū p̄p̄ deū. nō p̄p̄ glāt̄. cū nō sit pēt̄ q̄ illud qd̄ fuit ad alia. inō meli. ergo dignū ē mercēde alīq̄. **C**ontra Auḡ. p̄tō: nō ē dignū pane q̄ vescī. ergo si p̄tēr nō ē dignū viuere. multo minū ē dignū remunerari. **I**te q̄ nibil esti p̄spectu alīciū apud illū nibil merc̄. sūt̄ p̄tōr nibil ē in p̄spectu dei. p̄s. Ad nibilū redact̄ est in p̄spectu cīma. ergo. t̄c. **I**tem dāp̄. nūt̄ sūt̄ odio deo ip̄. ip̄teries cī. Sūt̄ ip̄teries oīno displicet deo. ergo et ip̄. Sūt̄ oīno displicet alī nibil merc̄ ap̄d ip̄. ergo t̄c. **C**onibil merc̄ organū nīviuū in oīna fuit̄. vñ ligō nibil merc̄ q̄tū cū eo op̄t̄ h̄ in vīt̄. sūt̄ p̄tō: organū est non viuū. ergo t̄c. **R.** alīq̄ dī 27. cūt̄ q̄ p̄tō: nibil oīno merc̄ apud deūm̄ neq̄ ex grūo neq̄ ex dīgnō. sūt̄ m̄ de rōne abūdāt̄ imē largitatis bda cī. q̄ op̄a nō dūmūt̄ irremunerata. inō remunerat̄. et est bonū p̄tōr ib̄ op̄ari q̄tū nō sit iūstū cū t̄mūt̄. sūt̄ magis bēnūt̄. Aliū dīcīt̄ et p̄bālīt̄ q̄ mercē de grūo et dīgnō q̄ p̄tōr ap̄d deū nibil merc̄ dīcī dignō. sūt̄ mercē p̄tēr de grūo. p̄tōr ēt̄ alīq̄ facit bonū op̄ in genere ad gloriā suā. vt cū dat cīlynā p̄p̄ gloriā. et cū h̄ op̄nō merc̄ mercēdē. sed pena. q̄ p̄cedit et cōnu mēlia. Aliq̄ facit ad dei gloriā et p̄ter amoē dei quā bī. et h̄ nō p̄tēt̄ sine alīq̄ grāt̄ dāt̄. q̄ disponit̄ de grūo ad grāmāt̄ faciente quā dīcī alīq̄ mō acceptat̄ et hoc merc̄ de cōgrūo. Illud aut̄ merito q̄tū meri tocharitātē est ip̄p̄tionalē sicut linea latitudinē et sup̄ficiē vñ sīc linea nibilēt̄. q̄tūcēt̄ ad sup̄ficiē. aliquid m̄t̄ cī. sīc ēt̄ p̄tōr ad iūstū. et cī amore ad amore cī rīat̄. sūt̄ dīmerito ad merūt̄. **E**t his pāt̄ obijct̄. et p̄mo ad illū Auḡ. nō ē dīg. t̄c. dīco būt̄ q̄ nō merc̄ et dīgnō. simili f̄ ad duo scēntiā q̄ nibil ēt̄ p̄tōr caritas. **A**d illū dī dāp̄. sūt̄ ēt̄ odio ip̄. t̄c. dōz q̄ illū intelligit̄. **P**le fīm̄ qd̄ ip̄. nō fīm̄ qd̄ hīs nāfāz bonā et alīq̄ dona grāt̄ dāt̄. et cū facit op̄ fīm̄ qd̄ ip̄. nibil merc̄. sed q̄ fīm̄ erāt̄ grāt̄ dāt̄ aliquid ad salutē merc̄ de cōgrūo. **A**d ultimū de instro rīstio dōm̄ q̄ nō viuū dī duplī. Negarūt̄. qd̄ nō viuūt̄ nec nāt̄ est viuere. Et p̄tūt̄ qd̄ nō viuūt̄ sūt̄ nāt̄ ē viuere. Et q̄ p̄mū need̄ grūo nec dīgnō merc̄. q̄ secūdū ēt̄ merc̄ dīcī grūo. et cī nō p̄t̄ uāt̄ sup̄līt̄. viuūt̄ cīm̄ ēt̄ more t̄volūt̄. et q̄tūcēt̄ bonū et cī dāmō dei adiūtor. **Q**uestio. vi.
Querit̄ vīt̄ bona opera extra charitātē valēt̄ ad tolerabiliorē penā. Et q̄ sic videt. Augusti. dīcīt̄ de talibus in Ench. q̄ ad hoc eis plūt̄ vī tolerabilis sit dāmatio. **I**tem rōne videt. quia p̄bāt̄ est sup̄a q̄ aliquid merc̄ illo ope. ergo esto q̄ statīt̄ moriāt̄ post allō. ergo cū nō sit irremunerat̄ et nō p̄māt̄ i collatē bonī. ergo salte in dīmūt̄ mali. **I**tem declīnare a mala sp̄yit̄at̄ pena q̄tūcēt̄ nō sp̄yit̄at̄ palmā. sūt̄ meli us ē bonū facere. ergo multo fort̄ vīt̄at̄ pena. **I**te p̄tīm̄ aggrāt̄ ex scēntiā cuēt̄ et grāt̄ pūnīt̄. vt p̄tīm̄ p̄tōr och̄. ergo p̄tīm̄ qd̄ reddit̄ boīz magis oīosum ad bonū magis pūnīt̄ ergo illud. p̄ter qd̄ fūnt̄ bona op̄a minū. et ita t̄c. **C**ontra Auḡ. in Ench. dīcīt̄ dānāt̄ nō p̄dēt̄ suffragia ecclēsī. sūt̄ ista sunt potēt̄a cū sīt̄ ex charitāte q̄tū oga extra charitātē facit̄. ergo illa mīlī

magis p̄sunt. **C**icē si merec̄ remissionē pene. que int̄ēsi
one. aut duratōe. Non duratōe. quia p̄ca est infinita
Si intentione. sed tētum ad hoc est finita. ergo intan-
tam possunt multiplicari bona opa q̄ nulla erit pena.
Cicē tante culpe debet tāta pena. Sed opa bona ex-
tra charitatē facra non imputat̄ nce minuit̄ culpā. ergo
nec penā. Quoc̄ ergo ad qd̄ valeā h̄m̄ opa bona.
Cicē dōm̄ q̄ h̄m̄ opa bona extra charitatē facra q̄
bona fuit inētōe valēt ad multa. Ad t̄paliū multiplicit̄
cationē. **E**sa. i. Si volueritis et audieritis me bona ter-
re comedens. Ad t̄paliū pene diminutionē. iiij. Regū
xxi. Nōne vidisti achab̄ corā me humiliatū. Idcirco n̄ in-
ducā tē. Ad grē impetratiōē sicut raab̄. Josue. vii. in-
uenit graz. p̄t opa q̄ fecit nūc̄s. Ad bone vite susten-
tatiōē. Ibr̄. viii. Bonū ē vīo cū portauerit iugū tē.
Ad p̄tērūst̄tē. q̄ pecun̄ trahit̄ suo pōderē. ad aliud
Ecc. viii. Ignē ardēt̄ extinguit̄ aq̄. et elyā resistit̄ pec-
caro. Ad tolerabilit̄ extinguit̄ aq̄. et elyā resistit̄ pec-
caro. Ad tolerabilit̄ extinguit̄ aq̄. et elyā resistit̄ pec-
caro. Ad tolerabilit̄ extinguit̄ aq̄. et elyā resistit̄ pec-
caro. Ad tolerabilit̄ extinguit̄ aq̄. et elyā resistit̄ pec-
caro. Quidā enī dieut̄. q̄ facit penā sole
robiliōe nō mutādo penā. s̄z fortificādo subm̄. s̄z b̄ nō

Elidit errore eoz q̄ dicunt q̄ p̄nia p̄t fieri de
yno p̄tō sine alio. r̄ndēs r̄ob̄ sumpt̄ ex auēt̄
bus sanctoꝝ et p̄tērūst̄tē ecclesie.
Alias q̄z auēt̄s iducūt̄ tē. Sup̄ r̄ndit̄ m̄gr̄ r̄oni sup̄te
ex sac̄ scriptura. In hac pte r̄nd̄z r̄ob̄ sumpt̄ ex auēt̄b̄
sc̄oz et p̄tērūst̄tē ecclesie. D̄z at̄ b̄ p̄s q̄tuor. In prima
pōt̄ rōnes q̄ vidēt̄ facere ad huius opionis d̄fensionez
In sc̄da vō pōt̄ veras r̄nsiōes. ibi. His r̄nd̄ri p̄t tē.
In tercia improbat falsaz ḡuē et p̄babilē r̄nsionez. ibi.

Ponit rōnes que videntur facere ad huius
Prima rā opionis d̄fensionem.
no sumpt̄
ta ab auēt̄
B̄eg. sup
ḡebielm
Alias q̄z auēt̄s iducūt̄. Ait ens Bre. Pluit dñs
sup̄ vna ciuitatē et sup̄ alterā nō pluit. et eadē ci-
uitatē ex pte pluit. et ex pte arida relinqt̄. Suz
ille q̄z p̄mūz odit ab alijs vicijs se corrigit vna
eadēz ciuitas ex pte cōpluif̄ et ex pte arida re-
māet. q̄z s̄z qd̄z cū q̄ vicia resecat̄ alijs qui
ter p̄durāt. Itē amb̄. Prima p̄solatio ē q̄z n̄ obli-
rato sum
uisc̄ misereriōs. Sc̄da p̄ punitionē. vbi et si si-
p̄t̄ am desdes. pena satissim̄ et releuat. Rōc p̄vī-
bo. sup̄ eccl̄ dicētes. Si q̄z vnu p̄t̄ p̄t̄erēt̄ altero ta-
tonarium
cito. et satissim̄ sacerdote iūictā explege-
rit. nunq̄d̄ s̄i ad p̄t̄ tacitū p̄lus fuerit p̄fessus
p̄ vtrōq̄ ei p̄nia imponet̄. Lōge b̄ v̄f a rōne et
eccl̄ p̄tērūst̄tē q̄. p̄t̄e p̄t̄o n̄i reiteret̄ nul-
libis p̄niaz impōit̄. Fuit ḡilla p̄t̄ p̄dīḡ satissa-
cio. vñ et peccatum delerium videtur.

Ponit veras r̄nsiōes.
His r̄nd̄ri p̄t̄ sic illō Bre. Pluit dñs tē. Itē ad
criminiis veniam sed ad operis peccati deser-
tionem reserendum est. vt ideo pars ciuitatis
dicatur complui. quia ab actu et delectatione
peccati cui ante seruiebat modo cessat. non q̄
ei⁹ veniam habeat. vocaturq̄ pluua illa talis
congenita qua ab opere peccati reuocatur.

ē ɔgrū dicere q̄ b̄t̄ aliq̄ d̄c̄ dānato. p̄t̄ opa illa q̄ fa-
cit m̄ti⁹ sustinere. q̄ aut̄ dāref ad sp̄. aut̄ ad tempus. et
vtrūq̄ īcōueniēt̄. Illa enī b̄t̄ aut̄ ī naturalē aut̄ gra-
tuita. q̄rū neutrū facile ī intelligiblē assigre. Aliq̄ di-
cūt̄ q̄ valēt̄ ad remissionē pene h̄m̄s. q̄rū tūt̄ h̄dūt̄ re-
morsum. sc̄ie h̄m̄ si nullā opa bona fecissent. S̄ illō
si valz. q̄remorūt̄ sc̄ie erit h̄m̄ q̄titatē culpe. sicut et
ignis. ḡ si n̄ valz ad ignē. nec ad h̄m̄. Tō tertio mō d̄v-
cēdū q̄ valēt̄ ad tolerabilit̄ dānatiōē ex seq̄nt̄. q̄
impedit̄ culpā faciat̄ agguari. tēt̄ retrahit̄ hoīem a
p̄ci⁹ freq̄ntia. et ab int̄ētōe libidinis et p̄cip̄. q̄ n̄ ex tan-
ta libidine peccat̄ q̄ aliquā bona opa facit sicut q̄ dei ob-
linxit̄. Et ad h̄m̄. q̄ min⁹ cruciabls et m̄toz h̄bit̄ rei
mortuum q̄ si opa illa n̄ fecisset. n̄ d̄ illa culpa quā com-
misit. s̄z d̄ mal q̄ comisit̄ et d̄ bonis q̄ obmisit̄ si il-
la bona opa n̄ fecisset. et ita intelligēdū ē d̄ eo q̄ statim
morit̄. et d̄ eo q̄ magis morit̄ q̄ neget̄ r̄pm̄. et d̄ p̄slibus
His vñ pat̄z r̄nsio ad vtrūq̄ p̄t̄. Rōnes ad p̄m̄ p̄-
tem p̄cedit de pena quam posse incurrere si illa opa
ra negligenter. rānes vō ad oppositūz p̄cedunt de pe-
na que debetur culpe iam facte. et sic pat̄z totū circa b̄.

Quibusdā tñ vñ fuisse satissim̄ tē. In q̄rtā ad vīto-
ria et fūrmatiōē et erroris et fūsionē adduc̄t̄ auēt̄s p̄bā-
tes q̄ n̄ possit fieri p̄nia dñno p̄t̄o s̄ch̄ p̄mācat̄ i alio
ibi. Satis arbitror illē ē r̄nsiō. Quelbz ar̄t̄ p̄t̄i poss̄
subdiuidi⁹ duas p̄t̄s. Nō in p̄ma p̄t̄ duas rōnes. In
secunda ponit duas responsiones ad predictas ratio-
nes. In tercia ponit primo aliorūm r̄nsiōē p̄t̄ōē deim
de improbat̄. In quarta primo p̄firmat̄ veritates per
auctoritates. secundo epilogat̄ partes. ut cuique inspi-
ciet̄ patet.

a. q̄ q̄ ex fonte ḡe dei id cordi in- a. q̄. **O**nus ee
stūlaſ. vt v̄līc paulat̄ ad peni- fonte gratie tē.
tēt̄iā vēiat. v̄leo min⁹ a deo pu- Viderur fm̄ ilī
niat̄ q̄diūrūmōi delectatiōē lud verbū Bre
et acru p̄cti maius sibi accamus- gorūq̄ gratiate
lattormentū. Si dō ad indul- tur paulat̄m et
gentiam reatus pluua referaz q̄ paulat̄m ex
tur euangelice sententie p̄tra p̄cellam̄ pecca-
ire videbitur. Sienī prop̄m̄i- tuz. Contrā su-
sericordiaz quo quis proximo
suo non miseretur; etiam que
dimissa sunt replicantur ad pē
nam multomagis que nondū
sunt dimissa propter odiuz fra-
ternū ad penam reseruari p̄-
bantur. Et stūle qui arbit̄ sue
voluntaris p̄stit̄ est. non po-
test inchoare nouam vitam vt
ait augu. nisi penitentia eum ve-
teris vite quomodo ad noui-
tatem indulgentie perueniet
qui odij̄ vētūtē nō depositit
vel que p̄uenient et disponit̄ voluntatem ad suscep-
tione gracie et hec est grāt̄. data v̄l̄ q̄ p̄uēt̄ op̄s̄ tñ fa-
cere volūtē bonā. m̄gr̄ iūt̄ loq̄t̄ bic de grāt̄is dārō
in sc̄do d̄ grāt̄is faciente.

Liber

quartus

33 b **M**ulta enī sūt genera elynarū. Nōrādū h̄q qdaz est elyna corporal. qdā spūal. Elyna corporal septimēbris ē sicut in h̄su omni. Visito. poto. cibo. redimo. rego. colligo. rundo. Sufficiēta autē barū pōt ossigri sic. Hec differeēta ordinant̄ p̄tra defec̄ corporis. ut aie

ut vñite corpori.

Sed ad secū sicut et̄ diffinit̄ cam rōnes. h̄b̄ est suba aita. q̄ h̄t̄ tāgik vegetabil. q̄ iudiger duplīci re stauratioē. s. ca lidi. t̄ siccī t̄ h̄t̄ p̄ cubū. t̄ frigidī et̄ bludi. t̄ h̄t̄ est̄ thio. iiiij. portū. Sic ē du plex opus mie sensibil. t̄ h̄t̄ necessariū ē du plex coopimen tu atra exerioris nōcūa. s. re Aug. in li. mortī t̄ h̄t̄ est̄ ho de pñia.

Er̄ sicut duplex op̄ mīc rōnalis et̄ h̄t̄ suba libe ra. t̄ h̄t̄ nara ē ba bere liberat̄. s. a carcere t̄ a fuit ure. Lōtra ḡ in clusionē in car cere ē visitatio p̄tra fuiture re dēptio. Postre mo ē vñi opus nō moral. t̄ h̄t̄ bācīst̄ ei mōs et̄ p̄ indiger se pñtura t̄ sic est yū. Uel alie. de fec̄ sive mīse.

De generi via aut̄ est̄ cor bus elemo pñis aut̄ sūct̄ synarum. Si corporis. sic ē sepultura. si cō iucri. aut̄ ab in trisco. aut̄ ab extisco. Si ab extisco. aut̄ p̄ peer impropo

pateat si intelligit̄. Abulta ei sunt genera elynarū. q̄ cū facimus adiuuamur. si solum q̄ dat esuriēti cibū. sūct̄ ti potū t̄ hui mod̄. s. et̄ q̄ dat venia p̄tēti elyna dat. t̄ q̄ emēdat. ñbere in quez p̄tās dat. vel coeret aliq disciplia. vel orat ut ei p̄tū di tionē. t̄ sic ē fir mitas. aut̄ p̄p̄ cōspicione. t̄ h̄t̄ vel calidi t̄ siccī t̄ sic fames. aut̄ h̄t̄dī t̄ sic sitis. Si ab extisco. aut̄ volūria. sic ē incarcerated. aut̄ nākāl t̄ h̄t̄ vel nāfē superiori t̄ p̄tra hāc ē hospitiū. v̄l in ferioz. t̄ p̄tra hāc ē restitū. Sūt elyna spūal ē septimēbris. sic in h̄su omni. Tōsule. castiga. solare. remitte. fer ora. Sufficiēta at sumit sic. Defec̄ enī spūal aut̄ ē tal. q̄ nō p̄t̄ ei sūct̄ p̄hoz īmmediate. s̄z p̄ deū. t̄ nū ē vltimū. s. oto. Aut̄ p̄t̄ et̄ nūc aut̄ ē cognitve. aut̄ affective. Si cognitve. aut̄ aut̄ ē igratia coḡscēdoz. t̄ nūc ē doctrīa. bur agendoz t̄ sic ē spūal. Si affective. aut̄ ē culpa. aut̄ p̄ea. si culps. aut̄ nos t̄ nūc ē remissio. aut̄ si alios t̄ nūc ē coceptos.

Si aut̄ ē p̄ea. aut̄ nūc releuādō ē p̄bo. t̄ sic sp̄olatioē facto. t̄ sic supportatio. t̄ sic sūt septē. Doctrīa sp̄olatioē remissio. corepno. sp̄olario. supportatio. t̄ oio. e. Sz ea maiorē q̄ ex corde dimittim̄. Querit h̄q s̄t̄ maiorē elyna. v̄trū corporal an spūal. Et q̄ corporal v̄r. q̄

Mittat elemosynā dat. quia mi sericordiā prestat. Abulta enī bona prestan̄ inuitis. quando eorum sp̄ulit utilitat̄ t̄ nō vo luntati. sed ea maiorē qua ex corde dimittim̄ qđ in nos q̄. q̄ peccauit. Abun̄ enim magnū est erga eum esse beniuolum quidam nihil mali fecit. il lud multo grādus ut tuū etiā inūcū diligas. t̄ ei qui tibi malum vult t̄ si potest facit. semp bonū velis. faciasq̄ qđ possis. Qđ ergo dñs ait date ele. t̄ o m. s. y. ita ne intellectū sumus ut nō credetib̄ in xp̄m munda sint oīa si elynas assistas dederint. Qui vult ordiate elyna dare a sedz p̄mū incipe. t̄ cā p̄mū si bidare. Est enī elyna op̄ mīc verissimē q̄dictū est. Abisere re aie tue placēs deo. Non ḡ se fallat q̄ per elynas largissimos fructū suoy vel pecunie. impunitatem se emere estimāt̄ in p̄tis p̄manētes. q̄ ita diligūt̄ t̄ eis op̄t̄ vñari. Quido diligit iniquitatē odit aīaz suaz. t̄ q̄ odit aīaz suā nō ē micors ei h̄ crude lis. Diligēdo q̄ppe eā h̄t̄ seclīm odit eū fm̄ deū. Si ḡ vult ei da re elynā suāp̄ quam sit mūda. odiat eā h̄t̄ sechz t̄ diligat eā h̄t̄ deū. Hac elyna quā sibi h̄o p̄mitus dōz. mūdāt̄ interiora. Ad qđ hortā xp̄s ait. Abūdate q̄ int̄ sī. inūdīs ei nihil ē mūdū. s. pol lutasi eoz mēst̄. scīav̄t̄ ait apl̄. Immūdīdo sī oēls q̄s nī mūdar si desq̄ credit̄ i xp̄m. ð q̄sc̄tū est et̄ sūt̄ icōmodi t̄ mali qđ ē corporis. p̄mī icōmodū odire ē viri spūal. sedz icōmodū ē viri carnal. Dico ḡḡ respe ciū aie vñusl̄q̄ dōz cē p̄uid̄t̄ nullp̄ h̄d̄ sibi t̄ dñr̄. q̄b̄ n̄ ē iusticia. s̄z i corporal dūmō n̄ ccedat. laudabile ē q̄ ē sibi dñr̄ t̄ alib̄ p̄. Aug. ait intelligit̄ de spūalī n̄ ē corpo. Eſt̄ ei elyna op̄ mīc. v̄ male dñ. q̄ sup̄ illō mat̄. v̄j. nel. li. t̄ c̄ gl̄. elyna ē ḡ iusticie. jñ sūt̄ sūt̄ et̄ q̄p̄ iusticie. t̄ elyna ē ḡ satisfa. q̄ t̄. ð dōz ḡ da re elynā idigēt̄ h̄t̄ p̄t̄ duplex. aut̄ solum q̄. q̄ sūt̄ idigēt̄ sūt̄. t̄ sic ē p̄terat̄. aut̄ q̄ p̄sidēat̄ idigēt̄ t̄ vñbi. q̄. q̄ ibi ip̄c sūt̄ ē. v̄l q̄ripe dōz cū h̄ēt̄ sūt̄. t̄ sic ē p̄t̄ iusticie. t̄ sic ē i sūt̄sa. vñbiloī iñ p̄c̄t̄ ad iusticia iñ dūc̄t̄.

37 ¶ **C**on p̄tō mortali p̄manētes et si clynas largas tē
gas. et v̄ q̄ n̄. q̄ aut h̄ est ex charitatē. aut i charitate.
Si erra. ut amittit m̄ḡs v̄ quas. et cōuerso sic dīc
m̄ḡ in fra. Si i charitate. s̄z d̄s p̄f̄t op̄ f̄m q̄titates

Act. xv.

Abant
trit.

parū sive mul-
tu fuit. ex q̄tita-
te charitatis t̄m
valz vna q̄tum
alio. Iē de° nō
p̄f̄t q̄tū s̄ er
q̄tio. sic patet.
Dñs enī Luce
f. i. dīct de vi
dua q̄ misit duo
era minuta i ga-
zophilatū. amē
dico vob̄ q̄ b̄c
vidua pl̄ oib̄
misit. H̄z tra-
sib̄ cēt. q̄ stult
eēt diues q̄. da-
ret magnas pe-
centiam deo. nec
sacerdos debet
ci. iponere nisi
obolum. si t̄m ei
valz q̄tum vna
marcia. B̄. di-
cedū q̄ d̄c̄tita
teclynē ē loq̄ v̄
q̄ p̄tationē ad
cūdez vel ad dū
verlos. Si ad
cūde sc̄mēt̄ et
v̄l̄ ē dare pl̄
q̄ mun. Et cētri
pler vilitas.
P̄tima. q̄ si est
i charitate apl̄
us. satissac. Se
cūda quia si ē ex
tra mag. dispo-
nit se ad gram.
Tertia. q̄ sive
si extra sine in-
tra multiplicat

Ang. iii. infec̄tōes. t̄b
de p̄nia ou-
ctonates. der Luce. xv.
inducunt. facite vob̄ ami-

cos t̄. Si au-
tem per comparationē ad diuersos. elemosyna non
p̄c̄llit elemosynā f̄m p̄portionē q̄tum ad meritum t̄
satissationē. Tannū enim meret paupcula in donatio-
ne modici panis q̄tum diuis in donatiōne maioris. In
re intercessores qui pro eis tenent orare.

38 ¶ **D**inordinate agunt dum a se non incipiunt t̄. t̄.
Uiderū f̄m hoc q̄ oido sit necessarius ad elemosynaz
ergo si quis dat elemosynam prius cui debet dare po-
stius non satissfacit. Contra. esto q̄ non det minus
indigentium non tenetur dare alio. t̄ v̄terq; poss̄ lu-

citer refusare. non servat ordinem. t̄ tamē non peccat.
ergo non videtur perdere fructum elemosyne. Itē que
ritur v̄rum in ordine dandi elemosynā sit attendenda
bonitas vel indigentia. Et q̄ indigentia videtur. quia
qui dat dimiti elemosynam non facit. sed facit elemosy-
nam. qui dat

peugi malo cuž
sir proximus et

sustētādus. Lō

Hieron.

trarū huius ha-

betur Eccl. xij.

Da iusto et ne

recepis pecca-

torem. Quen-

tur ergo de or-

dine dandi ele-

mosynaz. B̄. d̄i-

cendum q̄ que-

daz sunt que fa-

ciunt ad ordinā Improbat-

tionē elemosy-

rāsonē iā

ne q̄tum adesse posita.

quedam q̄tum

ad bene esse. Et

parte. scilicet dā-

ris adesse facie-

misericordia ve-

ra et pietas. t̄b

estique procedit

et charitatē re-

cta. t̄ sine hac n̄

est elemosyna.

Lorint. xii. s̄t

distribuero i cu-

bos pauperum

breos.

Quedam ce-

parte suscipien-

tis. t̄ hoc est in-

digentia vel ve-

ra vel apparet

Uita d̄ bac Lu-

ce. xiiij. eu. facili-

conni. vo. pau-

er debt. Quedaz

et p̄tūmeris. t̄

b̄ et possit illō

dare prop̄t̄ b̄ q̄

illib; dominiū

P̄tū. iii. No-

norat dominū d̄

tua sube. Eccl.

xiiij. molan-

tis et q̄d oblatō

ē mac̄lata.

Quedā ex p̄tū icētōis. s. q̄ sit icētō recta. q̄

Dñt. vi. d̄. d̄ hypocritis q̄ receperit mercede suā. t̄ iō

ibi d̄. re d̄ faci. clyna n̄. t̄. Quedā at d̄ b̄ et. s. q̄ sit

icēp̄tē sc̄itas t̄ b̄itas. t̄ d̄. Eccl. xij. Da bono t̄ ne

kep̄t̄ p̄tōz. b̄ n̄ dīc abūcēdo. t̄ p̄ponē. v̄telligit

d̄ hētico cui n̄ ē faciēda clynanisi in nēcitate extrema.

Erigit et q̄ i d̄ate sit hylaritas. q̄. Lox. it.

Hylarēda-

to. di. te.

Erigit q̄ i domo sit abūdātia v̄l vere vt p̄o-

tionalis. Loh. iii. simul. ti. fue. abū. tri.

Erigit q̄ i do-

natione sit velocitas. q̄ cito darbis dat.

P̄uerb. iij.

ne dicas amico tuōvade t̄ reactere. Et Ecclastī. iij.

De opri-
bus bonis

Liber quartus

nō prahas datu angustiati. et sic patet q. viij. sunt adiunctiones iij. de esse. et iij. de bñ esse. et ordinate dare dñe. et ad pñmas adiunctiones ē de esse. qn. tu ad secundas mi-

Aug. ilii. Aug. ad seculas mi-

nume. b. Ad vitā eternā pñ-
piendā bona pñ-
terita nō dare fi-
ducia et si admi-
tioē penā. Lo-
quit̄ dñs q per
petui pñmoduz
sunt mortifica-
ta. Et alia illa
op̄a fucrūt dñg
vita eterna. q si
alio renunieren-
tur. vñ q remu-
nerent circa dñ
gnō. q vñ q pos-
sit ex illis viraz
eternā sparc̄ eūz
renuncēt bona
circa dñignum.

Itez vñ q nibil
faciat ad mitio-
re penā. q rma-
la pñ facta etra
charitatē nō mu-
nuīt gloriaz qn
bō est i celo. er-
go nec bona pe-
nā. Itez vidēt
angere penā. q.
i. De. vñ. melius
illia erat viā ve-
ritatis nō agit̄
re qñ pñ agitas
retro uerti R.

Ezech. iij. q bona illa faci-
unt ad mitiores
penā. nō q mi-
nuāt penā debu-
tā pñcō. qz qm̄i
nuīt pñ peccā-
di. et vñ nō fuit
in pñcis qñ fuit
in grā. Et rōne
pñcō pñ cōmis-
soz non minuit
s̄z occasionalit̄
auger pñcō. et
iō bona uertit̄
sibi i mala sicut
penēti de ma-
la uerit̄ in bo-
na. Qd q objici-
etur q sūt mer-

vel ad tps vel usq̄ finē. Que
dicunt̄ a deo remunerari et nō da-
ri obliuionis. nō q pficiāt ad vi-
tam eternā obtinēdā. sed role
rabilis extremit̄ iudicis supplici-
um sentiēdā. sicut de fide et ce-
teris q sine charitate habent
Aug. ait. si qñ nō h̄is charita-
tē q pñmet ad uitatem sp̄st
vinculū paci q eccl̄a pñectit. i
aliq̄ sc̄limate pñstitut̄. ne chri-
stū neget part̄ tribulatiōes. fa-
mē pñsecutiōe. vel flamas. vel
bestias. vel ipam crucē timore
gehēne. nullo mō ista culpāda
sunt. ino et laudāda ē patien-
tia. Nō enī dicere poterim⁹ me
lius ei fuisse. vt christū negādo
nilhoz patere. q passus ē pñ-
tendo. si estimaduz est fortasse
toicerabilius eiesse futuruz iu-
dicuī q si christū negādo nihil
hoz patere. vt illud quod ait
apl̄. Si tradidero corp⁹ meū
ita vt ardeā. charitatē aut̄ non
habuero nihil mihi pñdest. ni-
hil pñdelle intelligaf̄ ad regnū
obtinēdā. sed ad extremi iudicij
tolerabili⁹ subenf̄si suppliciū.
Et infra. Ihec pp̄s charitatē di-
cta sunt. sine q in nob̄ nō pñt es-
vera pñia. qñ in bonis chari-
tas dei ē que tolerat oia.

Ex his ostendit bona q sine chari-
tate fuit pñcō qdē ad tolera-
biliorē penā sentiēdā. Non ad
vitā obtinēdā. Illa etiō que in
charitate q̄s facit. si postea pla-
pus fuerit nec exurrexit. nō es-
sei memoria dei. Ezechiel dīc̄.
Si auerterit se iust⁹ a iusticiā
fecerit iniqtatē nunqđ viuet:
oēs iusticie et q̄s fecerat nō re-
cordabunt. in petō suo morieſ
et nō erūt i mēorā iusticie q̄s
fecit. In cui⁹ loci expositione
Greg. ait. Hic nob̄ maxie pñside
randū ē q̄s cū mala cōmītū
sine causa ad memoriaz trans-
acta bona reuocam⁹. qm̄ in pñ-
petratiōe maloz. nulla dñ esse
fiducia bonoz dñ eritor. Intel-
ligendū est hoc ad vitam eter-
nam pñciendā bona preterita
nō dare fiduciā. et si ad mitiores

penam. alioqñ premissae auto-
ritati augustini obuiaret. Bo-
na ergo sine charitate facta et
bona in charitate facta que cō
comitā mortalis culpa. quam
non delet seqns pñia. ad sen-
sum miroris pene pficiūt non
ad vite fructum.

Adducit autoritates pñan-
tes q nō possit fieri penitentia
de uno peccato quis pñmane-
at in alio.

Satis arbitror illis esse respō-
sum qui asserūt de uno crimi-
ne penitentia agi et venia pñ
stari. alio in delectatione retē-
sto. vel pñsētione non exposito
qui non modo pñmissis autor-
itatibus pñstant. sed etiam sub-
ditis. At enī aug. Sunt plu-
res quos penitet peccasse. sed

tamen oīno reseruantes sibi q̄
dam in qbus delectentur. non
aiaduertētes dñsim simūl mutū
et surdum a demonio liberasse

phoc docet nos nunqđ nī de
omnibus sanari. Si enī vellet
peccata ex parte rescrudi. ha-
bentē septem demonia pficere

potuit sex expulsis. expulit aut̄
septē vt oia criminis similex ciē-
da docerer. legionē xō demo-
nū ab alio eijsēs nulluz reliqt

de oībus q liberatū possideret
oportet de omnibus penitere.
Nunqđ aliquē sanavit dñs quē i

nō oīno liberauit. Totū enim
hominē sanavit in sabbato. qz
et corpus ab omni infirmitate

et animam ab omni contagio-
ne indicans penitente oportet
resimul dolere de omni crimi-
ne. Scio enim dñm inimicum

omni criminoso. Quoniam er-
go qui crimen reseruat de alio
reciperet veniam. sine amore

dei pñsequeret veniam sine q̄ ne-
mo vñqđ muēt grā. Host̄ enī
deiēduz offendit pñeufranter
Quedam enim impietas in-
delitatis est ab illo qui iustus et
iusticia est dimidiā sperare
veniam. Jam enim sine vera
penitentia inueniret gratiam.

q. Mar. viij.
d. d. cecō quē dō
min⁹ illuminavit
q̄ pño vidit bo-
num velut ar-
bores abūlātes. Abaci

Si dicas q̄ pau-
latim toni sanā
uit. Querit cuī
possit sanare su-
bito q̄re sanavit
successiue. B.
dñm q̄ rōt̄ sa-
nar⁹ fuit q̄ cor-
pore et mēt̄ sol⁹
enīz corporal nō ē
vñl nī put oī
dinata ē ad spū
alē. et q̄ dñs vñ
feceret et vñl sa-
cibat. tōytrūq̄
restaurabat. Q
et erit q̄re pau-
lat dñz q̄bi si
enāf curatio a
scēla cuiusmōi
ē cccitas. q̄uis
aut̄ culpa cure
t̄ instati. nō tñf
pēa. Tñ glo. ibi
quē vñ oībo sa-
sanare poterat
paulat̄ curat.

vt magnitudi-
nē hūene cecita-
tis cñdat. q̄ vñ
er q̄s pñ cōd̄ ad
luccm redit.

41 **P**oniam enim vera ad baptismi puritatē conatur ducere. Ut de h̄ falsum. qd̄ Amos. v. nō adūcer ultra ut resurgat h̄go. Iusdē. viii. cādēt et n̄ resurgat. Blo. non reuerteret ad p̄dē felicitatē. w. dōz q̄ differt dicere resurget ad p̄orem dignitatem et puritatē. Nam dignitas respicitas glāias. puritas vero respicit emūdationē ab omni macula. possibile aut̄ est p̄pnia oēs culpā deleri. et qn̄tū ad maculā et qn̄tū ad reatu cū cōpplēta ē. et qn̄tū ad h̄ intelligit. quia hoc fuit in baptismo. qntū vero ad dignitatē innocentie non surgit penitens sic nec ad amissio-

42 **S**ic ut se culpabilē durum qui defierit tē. et peccati dolorem non ostendit lachrymis. Viderur male dicere. qz.

Penitentia enim vera ad baptismi puritatē conatur ducere. Recte enim penitens q̄c quid sordis post purificationē baptismi contraxit oportet ut abluit saltem lachrymis mentis. sed satis durus est cui⁹ mētis dolore oculi non declarat. Sed sciat se culpabilis durum qui deflet damna temporis ut mortem amici. et dolorem peccati non ostendit lachrymis. Quem ergo penitet. omnino peniteat. Idem. penitentes si vere estis penitentes et nō estis irridentes. mutate vitam. reconciliamini deo. Penitentia agis. genua figis et rides. subfannas dei patientiam. Si penitentiam agis penitet. si non penitet. non es penitens. Si ergo penitet cur facis que male fecisti. Si fecisse penitet. non li facere. Si adhuc facis. certe non es penitens. Item Innocentius scđs Ammouemus frēs n̄os ne fassis penitentijs laicoz alas decipi et in internū p̄trahi patiant. Falsam aut̄ penitentiā eē p̄stat. cū sp̄ret pluribus de uno solo pn̄ia agit. vel cū si agit de uno. ut non discedat ab alio.

Epilogat de vera penitentia ut addat.

Ex p̄missis p̄spicua sit noticia pn̄ie vel satisfactiōis. Illa enim vera est pn̄ia que p̄ctim abolet.

HIntelligentia hui⁹ partis q̄ supra quesitum est de potestia satisfaciendi. querit hic de mō. et circa hoc duo p̄ncipalē queruntur. Primo queritur de mō in generali. Secundo q̄rit s̄ modo in speciali. Circa primum queruntur q̄tuor. Primo querit quid sit satisfacio. Secundo cui sit satisfaciēdū. Tertio q̄ qua opera. Quartο p̄que.

Questio. i.

Irea quā sic procedit. Augus. diffinit satisfacere et habet in līa. satisfacere ē peccatorz causas excidere et eoz suggestiōibus adūtiū nō indulgere. Cidet p̄mo ista diffinitio sue notificatio sup̄flua. quidem est p̄fus peccatorz causas excidere et non cōscire suę suggestiōibus. **I**tez videt diminuta. q̄ hoc tōrum vere dicit de eo q̄ a peccato cessat. ergo s̄m hoc cessare a peccato h̄ cōpplēta rationē satisfaciōis. ergo nō oportet omni⁹ satisfacere. **I**tez videtur falla cū dicit peccatorz causas excidere. quia hoc est solius dei. ip̄e. enī

q̄ illa sola facit que scelus corrigit. Illa nō scelus corrigit. q̄ odiū cōmisi⁹ criminis et cōmūtēs di cū desiderio satisfaciendi assert. Judas enī penitusse legitur sine assecutiōe venie. quia tali penitētia n̄ corredit criminē. Unde hierony. Nihil iude p̄fuit eḡis penitētia p̄ quaz scelus corrigerē non potuit. Sic quando frater peccat in fratre ut emendare nō valeat qd̄ pecauit. potest eidimitti. sinaut p̄manent opera. frustra voce assumit penitētia. hoc est qd̄ eodicitur. et oratio eius fiat in peccatum. ut non solum emendare nequiverit p̄ditiōis nephas. sed proprij homicidi⁹ scelus addiderit. Laue qualiter intelligas illud. ut emendare non valeat qd̄ peccauit tē. Mō enim emendatio hic intelligenda est rei dempte recompensatio et abominatio cum satisfactionis desiderio. Demit enim iniuste quis alicui qd̄ restituere non valet. ut oculū. vel vitā. et hui⁹ modi. et tñ si penituerit p̄cti cuz amore p̄dign⁹ satisfactionis vēnia habet. Nec ideo qd̄ putet qui rem alienam iniuste abstulerit quam reddere pōt. de illo p̄ctō penitere ac venia p̄seq̄ nisi restituat ablatū. Quid ei res p̄p̄t quā p̄ctim ē n̄ reddit. si redit pōt. nō agit pn̄ia sed fungit.

non est in potestate nostra lachrymari. ergo viderur q̄ nullus sit culpabilis si non lachrymatur. Item lachryme sunt exterius. ergo cuz ita possit p̄cēre Hiero. Iu permat. Quidam ex natura vel siccitate capitis. et tali⁹ est durus ad lachrymas exteriores. Aliquis est prompt⁹ ad lachrymas exteriōres pro domino. sed non pro peccato et iste dicatur esse durus culpabilis. vel q̄ sc̄la culpe p̄terite. vel negligētē p̄nē. quis p̄ctim n̄ discutit ut dōz. nec odit. vel q̄ dōz se culpabilē reputare et fortassis his modis voluit. Aug. dicere ip̄z culpabilis durus vltimo tamen mō. n̄ est dubium.

est qui delet peccata. **I**tez videt falsi implicatiua cū dicit peccatorz causas. peccatum emīnib⁹ est. ergo non habet causas. quia causa est ad cui⁹ esse sequitur aliud. Si dicas q̄ n̄ habet causam efficientē. sed deficientē. Sed tñ cum talis sit nostra voluntas. videf q̄ oportet excidere voluntatē. sed non voluntatē potentia. q̄ hoc est impossibile. Non voluntatē affectionū. q̄ hec est p̄ dei grām. Non voluntatē actuz. q̄ ista est p̄ ip̄m p̄ctim. Si dicas q̄ causa idem est qd̄ occasiōes. **L**otra. n̄ ē in p̄tate vitare occasiōes. et itez esto q̄ eas vitet dū tñ n̄ peccet satisfacere. **I**tez ansel. diffinit satisfacere. satisfacere ē honorē debitū deo ip̄edere. **Q**uerit q̄ quō differat hec diffinitioē. **R**o. ad p̄dictorū intelligentia nostra dū q̄ hec notificatio triplē expēns. Uno mō ut sc̄ns pars sit expositio p̄cedētis. ut sit sensus. satisfacere ē peccatorz causas excidere. i. motiva et occasiōes. et hoc quidē est eoz suggestiōib⁹ adūtiū nō indulgere. tūc cū excidunt qn̄ nullo mō admittunt. Alii exponit q̄ mo-

Liber

quartus

tua ad peccatum sunt duplicitas. Quedam intra nos. et ista sunt excidenda. sicut penitentias ad malum et difficultas ad bonum. vel etiam radices peccatorum. Quedam extra. et ista non sunt introducenda. et quantum ad hec duo genera duas portant differentias.

44 Si ergo. sicut repugnat relatio eius quod est ea. Et ideo certius modo dicitur ad satisfactionem complete duo requiruntur scilicet emenda peccatorum per culpa praeterita. et propositum firmum in vi-

tando futura. sicut duum tunc in hac notificatur. Quia cum ad emendam per culpa perpetrata dicit peccatorum causas excidere. non enim propter culpa melius emenda fieri quod ea a se dolore et pena previdendo remouere. cum amore sequendo perpetrauit. Quantum ad firmum propositum de futuro dicitur. et suggestioibus adiutu non indulgere. et per hoc patitur in sancto ad obiectum patrum. quod non est nugatio. Et ultra quam differentia distinctionem. quod hec distinctione tangunt recessus sua malo. ista Anselmum accessus ad bonum.

45 Ad illud quod obiectum secundo quod rotunda satisfactionis qui potest a peccato cessare. dicendum quod peccator causas excidere dupliciter est. Uno modo per diuinam clementiam. Alio modo per pugnam et violentiam. Primo modo opponit. secundo modo accipit hic excidere causas peccatorum per penalitatem assumptas et iterarias per quas violenter excidunt. Ad illud quod obiectum tertio quod patitur non habet eam recte. dicendum quod casus hic vocat occasiones. Occasiones autem duplices sunt. Quodam prima. ut cena splendida est occasio edacitatis. Quodam remote. ut invitatio ad bonam cenam. Et quodcumque voluntas facere necesse habet occasiones. quinque excidere. et tales sunt in nostra parte remote sunt non.

Quesito. ii. h
 Qui sit satisfactione facienda. Et quod deo videtur. Anselmus ita distinguere satisfactionem. Satisfactione est honor deo debitus impetrare. Sed ei satisfactione impetrando honorem. cui honor rem impetratur. cui ergo honor impetratur deo. satisfactionem est deo. Itē illi sit satisfactione quod erigit penam et emendam. Is iste quod erigit penam a peccatore deo est. Gregorius autem homo puniri a deo. ergo satisfactione fit deo. Itē huic fit satisfactione cui iniuriam est per culpam. Is hic deo quod patitur est spacio incomutabilis bono rebus coniungitibus adherere. ergo satisfactione propter fit ipsi deo. Itē christi satisfactione fuit exemplar nre satisfactionis. et inde non tam exemplum trahit. sed etiam fundamentum nre satisfactionis. sed Christus satisfactionem patri. quod semel seipsum obtulit oblationem et hostiam deo. ergo nostra satisfactione sicut est deo facta. Itē si satisfactione non fuerit nisi ecclesie. videtur quod cum peccatori exire fori ecclesie non teneret ad penam aliquam. ergo oves euolarent. ergo frustra fuit suffragium ecclesie. et errant qui ponunt penam purgatoria. sed hoc est contra fidem regum. Item si deus peccatori querientibus iustitiae returnum donaret. malum remaneret in ultro. et daretur vniuersitas libertas transgredi contra deum simpliciter. et hoc est inconveniens. quia sibi vniuersum fieret inordinatum. et regum. Contra Augustinum dicitur et mea ponit in littera infidelitas impietas est. ab eo qui iustitia est in iusticia dimidiaz sperare veniam. Sed hoc est errorne dicere quod dimidiaz veniam donat. ergo si dimittitur. totum donat. ergo penam et culpam. ergo ipse amplius non erigit nec oporet ei satisfacere. ergo soli ecclesie. Itē deo in omnino dimittitur culpa et pena eterna que excedit oves penam temporalis impropotionalitatem. ergo cum omnino non excedat satisfactionem impropotionalitatem. nec quantum ad penam. nec quantum ad meritum. in modo fortius nec satisfactionem. ergo absolutus peccator ab omni pena temporali quantum ad deum. ergo deus non erigit amplioram satisfactionem. Item tenta potest esse omnino quod deo

let oem penam et culpam et tunc iustitia deo debita nihil erigeret satisfactionis. Sed si talis veniat ad priam. pena satisfactione est ei imponenda. ergo videtur quod satisfactione non fiat deo sed ecclesie quod est eius sponsa. Item confessio ultra iuritionem est solu necessaria propter recollectionem facienda ecclesie. et ideo fit hoc. Nam multos sunt de satisfactione que sequitur confessionem. Item videtur quod ecclesia absoluat a maiori propter penam satisfactionem in hunc modi relaxacionibz. Sed nullus potest alienum relaxare nisi quod debet. quod videtur quod ista debet ecclesie. quod videtur quod satisfactione non fiat deo sed magis ecclesie. Propter dominum quod cuo peccator peccat. sed ad penam eternam obligatur. cuo autem diuina misericordia vivificatur. oem remittit culpam. et reatum penae est ne quod inseparabilis adhuc est culpe. Sed quod misericordia non potest prudicare iustitiae cuius est mala summa. ideo sic solvit et culpa et pena. ut non remaneat obligatus ad aliquam penam ipsam. Sed quod peccator ipsum offenderat et ecclesiastam damnificauerat. commisit dominus iudicariam peccato super peccato rectores ecclesie. et in eos compromisit tantum in arbitrios. ut sic innotescat voluntas dei penitentibus per sacerdotes. et per illos imponatur pena peccatorum. et domus satisfactionis principalis et ecclesie per se quis. unde satisfactione non potest fit ipsi deo. nam piecclesia et in ecclesia. et credo rationes ad hoc inducetas. Ad illud quod obiectum quod non est sperata dimidia venia. dominus quod tunc venia dimidiat quoniam uniuersitate dimittit et reliqua tenet. Hoc incouueniens ponere quod deus qui iustus est possit federari et reconciliari hoi in sua iniustitia permanenti. alioquin sumul esset amicus et inimicus. Non sic autem est de aliis penam ipsam. quod obligatio ad penam non facit iniusticiam in eo quod vult solvit. Ad illud quod obiectum quod in omnino dimittitur per dominum eternam. dominus quod habet quod ibi principaliter operatur misericordia. sed in satisfactione iustitiae. in confessione vero virtutum. unde quoniam mediat tener. In cuius signum fit ibi ligatio et solutio. et non est sicut. Ad illud quod obiectum quod tanta per se est. et ratio quod totum remittit. dominus quod verum est. sed quod ecclesie non iustitia est. id est a sacerdotibus imponi. si autem sacerdoti consuetet reputaret oino sibi satisfactionem. et tunc penam non imponere sed absolutum absolveret. Non autem in aliis habet epis. sed deceptio est fructuosa. quod si merita cumulantur. et ecclesie imponentur. et vestrum satisfactionem. quoniam dominus non vult ultra sonorem reliquias in thesauris ecclesie habere repositum. Ad illud quod obiectum quod confessione est propter recollectionem. dominus quod non est soli propter hoc. sed ad arbitrium penarum in hoc et deum. quod soluta. tunc fit recollectione perfecta. Ad illud quod obiectum quod ecclesia absoluat a maiori propter regum. dominus quod non est remittendo sed per se solvendo de thesauris. vel quod de plenarie compromisit in eos quibus plenarium tradidit peccatis. Quod autem hoc verum sit infra videbitur cum de relaxacionibz agatur.

Quesito. iii. i
 Per quia opera debent fieri satisfactione. Et ut quod in penitentia. Gregorius in quodam omni. Justum est ut peccator tanto maior inforceret sibi latencia per priam quanto maior in ultro dominus per culpam. Itē ratione vero quod peccator debito penae. sed in satisfactione solvit quod debet. quod per penam satisfactionis. et regum. Itē vniuersum remaneret inobedienti si patitur remaneret impenitentem. sed per satisfactionem patitur. quod regum. Itē gregorius dicit et verum est quod sicut in corpore libi ita et in spiritu libi est curatio per iterarium. sed per spiritum libi dinosum per delectationem committit. et per satisfactionem curatur. quod satisfactione deo est per penam. Itē in prius et tunc partibus sumit peccator de se iusticiam et vindictam sicut super partem. sed vindicta non nisi per penam sumit de peccato. et regum.

Ite ostra. Anselm. in li. cur deo hō. satis facere ē hono-
rem debiti deo impēdere. sed hō se oī ope bono. ergo nō
solū q̄ oīa pena. sed q̄ oīa alia p̄t fieri satisfactio.
Ite nō delectat deo in penis mis. ergo nō magis placet
a cui debet satisfactio melius satisfacit. ergo r̄. **I**tem
quēdā sunt peccata que p̄petrānt cū tristitia. sed satis-
factio debet esse q̄ tristia. ergo sine pena debet dō his
peccatis satisfactio fieri. v̄tputa sentiūdā et accidit
r̄. **I**te satisfactiorū est penale p̄ se loquido. ergo ma-
gis penale magis satisfactio nū. sed avaro ē magis po-
nale dare obvū q̄ largo dare marchā. ergo magis sa-
tisfacit q̄ obvū. ille q̄ marchā. Similiter p̄t obvū in
icūmo et oīone. r̄ b̄ est incōueniens q̄ mali de malitia
sua cōmodū reportaret. **I**llud dō q̄ est satisfactio p̄
oīa penalitā. et h̄i r̄atio ē q̄druplex. Prima ē. q̄ ibi ē
honoris ablati redditio. vñ honore istū dō reddere
amplius q̄ si nō abstulisset. et ideo reqr̄it vt nō tñ deo
familie p̄gationē bonā. vñcūrā sp̄sum deh̄iat p̄
penā assumptā. Secunda r̄atio ē. q̄ est p̄mo deordinati
reordinati. et q̄ ordinati q̄ culpa optime ordinati in
penā. ideo r̄. Tertia r̄atio est. q̄ ibi ē infirmati cura-
tio. qui infirmat q̄ delectariōis calorem. curat p̄ pe-
naltatis algorit. et iō r̄. Quarta r̄atio est. quia ibi est
debiti absolutione. et quia p̄tō est debitor pene. ideo de-
bet p̄ penā satisfacere. Et h̄i p̄tē p̄mo obiectū. Quia
54 est debiti honoris venies ex bono collato. et h̄i debe-
mus p̄ gratiarūctionē. Et venies ex mādāto intuncto.
et h̄i debem⁹ p̄ obediēt et subiectiōne. Et venies ex
māctans impiō. et h̄i debem⁹ p̄ latrīe adorationem.
Et venies etiam ex peccato cōmīso. et iste honor redi-
dit deo p̄ sumptū p̄nitū. et h̄i est in satisfactio.
Ad illud q̄d obiectū q̄ nō delectat in penis deus. dō
q̄ verū ē non ea ratio neua pene. sed ea rōne qua cu-
rantes culpam nīram. et honorātes dīnam iusticiā be-
56 ne delectat iōis. **A**d alud dō. q̄ er si in q̄busdā pec-
catis comitē tristitia. radix tamē est ex delectariōe libi-
57 dinosa. **A**d ultimū dō q̄ aliquid est penale nature.
quia natura ē. v̄tputa icūmū abstinentia. et erogatio bo-
noz. in q̄bō sufficiens hāana infirmitas. Aliquid ratio-
ne culpe et inordiātōis volūterā. Prima penalitas
respicit q̄ se in satisfactio. Secunda p̄ nō. et de ista se-
cunda opponit. **Q**uestio. iiiij. K
Per que oīa v̄tingat satisfacere. et assignant tria. sc̄
icūmū. oīo. et elemosyna. Et obiectū p̄mo q̄ vident su-
perflua. p̄mo rōne elemosyna. q̄ Mat. xvij. dō. gen⁹
temoniorū non exēcit nisi oīone et icūmū. et nō facit
mentionē dō elemosyna. **I**te hierony. dicit q̄ icūmū
sanant pestes corporis. oīone pestes mētis. Sed. omne
p̄tū aut ē inq̄namētū carnis aut sp̄us. ergo oīe pec-
cātiū. q̄ sugḡstūt alia. **I**te videt sup-
fluere oīo et icūmū. q̄d Lu. i. Date elemosynam et
ecce oīa māda sunt vob̄. ergo elemosyna ē oīra oīe pec-
cātiū. q̄ sugḡstūt alia. **I**te videt q̄ diminura. q̄ oīra
oītrātū curant. Sed multo plura sūt genera pec-
caroz. q̄ multo plura remēdia. **I**te cum op̄us forti-
tudinis et patientiā sit maioris penalitatis. vñ q̄ ei⁹ op̄
sit magis satisfactoriū q̄ ista. **I**te querit q̄d istoū
trū sit magis satisfactoriū. Et vñ q̄ oīo. q̄ satisfactio
deo recēciliat. s̄ oīo ē q̄ marie vñt deo. q̄ r̄. **I**llud vñ
q̄ icūmū. quālūd op̄ ē magis satisfactoriū q̄d ē ma-
gis penale. s̄ magis penale ē affigere carnē. q̄ r̄.
Quārū elyna vñ. ad Timoth. iij. exerce reip̄z ad pi-
tate. p̄tias enī valz ad oīa. q̄ r̄. **I**te obiectū dō p̄grū
natiōib⁹. flagellis dīmis ē pene satisfactiore sunt. et s̄

vidēt sub his v̄tineri. **I**llud dō q̄ oīo et icūmū et
elyna qdlibet horū accipit p̄rie cōter et cōmūlūne.
Proprie oīo ē ascēsū ad deū ad aliqd degustādu. vel
imperatrādū. vel exoluēdū. Lōter oīo dō fīm q̄ cōp̄chē
dit oīm actū v̄tēplatiū ad deū relatu. Cōmūlūne
fīm q̄ cōp̄chēdīt oīm bonū actū. fīm q̄ dicit. nō cessat
orare q̄ nō cessat bñfacerē in glo. s̄ ad 2. Timoth. v. Su-
mūlūne oīs carnis afficiō q̄ s̄sistit in vigiliū et flagellis
et icūmū. p̄rie dīcūt. Cōmūlūne v̄tēlū abitū
nētā ab oī mortali. Es. Iviij. h̄i v̄tēlū qd elegi. dis-
solue r̄. Similiter elyna dō. p̄rie op̄ p̄tias impē-
sum primo ad reuelādā indigētā corpālē. Lōter. om̄
ne op̄ p̄tias primo impēsum s̄ue sp̄uale s̄ue cor-
porale. Cōmūlūne dō dō op̄ mīsiue primo s̄ue s̄u-
bi impēsum. fīm q̄ dicit Aug. q̄ elyna hōis dō incipe
a semetip̄o. iure illud Eccl. xxx. misericordē tētē p̄la-
cens deo. His p̄suppositis. dō dō hec tria put p̄tias
satisfactiōis dicunt. accipit nō cōmūlūne. nō p̄
p̄rie. sed cōter. et tūc p̄tēt p̄z distinctio et sufficientia
manifeste. His p̄missis dō dō sufficiētia et distinctio
harū p̄tū p̄tēt accipit fīm appropriationē et fīm p̄nētātē.
Sed dō appropriationē. cuj̄ enī triple. sit radix p̄tēt sic
dī. j. Jo. ii. Aut p̄cupiscētia carnis et oīra hāc est icūmū.
Aut p̄cupiscētia oīoloz. et oīra hāc est elemosyna.
Aut sugḡbia vite. et oīra hāc est oīo. **H** dico fīm ap-
propriationē. q̄ vñq̄dōz horū valer. et oīra oīs. App̄p̄r-
iate tñ magis op̄ponūt sicut dīctū est. et h̄i p̄tēt
numer⁹ et sufficientia. Per p̄nētātē sic. op̄ penale
aut. Ordinat nos ad deū. et sic est oīo. Nur ad nos et sic
est icūmū. q̄d macerat carnē māram. Nur ad primū et
sic est elyna. et sic p̄z sufficientia fīm illud 2. Timoth. v. so-
bie et iuste et p̄c vñtātē. Aut p̄tēt accipit fīm recon-
ciliationē. q̄ p̄zōtē deo recēciliātūt. Quia sic dicit
Aug. in sermō dñi de monte. si vis oīonē tuā volare
in celū. fac duas alas. s̄. icūmū et elyna. **L**ob. xij. bo-
na est oīo cū icūmū et elyna. Aut p̄tēt sufficiētia
q̄d duplex ē vita. s̄. actua et v̄tēplatiua. q̄tū ad v̄tē-
platiua oīo. q̄tū ad actua elyna. vt aut hō sit disposi-
tus ad v̄tēq̄z sic ē icūmū. **E**st dīctis p̄tēt obiectū. 59
Qd enī dī. q̄ oīo sufficiēt cū icūmū. dō dō accipit ibi
cōmūlūne oīo nō fīm q̄d est p̄ satisfactiōis. Similiter
cū dī. elyna oīa māda. **A**d illud q̄d obiectūt
q̄ deberēt est plura. dō dō q̄ ista fīm q̄ cōter dicuntur
multa genera operū cōp̄etēdūt. nō tria tñ. et sic p̄tēt
illud. **A**d illud q̄d obiectū te p̄tia p̄z. p̄zātā potēt. 60
tria p̄tētā remētione. tñc̄t s̄ub icūmū cōter dīcto. et
sic altera p̄s satisfactiōis. **A**d illud q̄d querit q̄d
est magis satisfactoriū. dō dō vñq̄dōz horū fīm ap-
propriationē sūa. **L** si generalis loquuntur. dō dō q̄ in fa-
tisfactiōe duo sunt. s̄. vitatio culpe. et oīra hāc valer
marie oīo. Secūdū est angētūtū ḡtē. et ad hāc marie
valer elyna. q̄d hō facit sub amicos q̄ imperat grātā.
Tertiū est solutio pene. et hāc ē cū icūmū. et h̄i ē in
fūmū in satisfactiōe alia duo p̄tētātūt.
Onēcūt q̄tū ad secūdū articulū querit dī. q̄d
odo satisfactiōdūt in sp̄alū. Et circa h̄i q̄tētātūt que-
unt. Primo q̄tēt cū q̄bō dō s̄ier elyna. Secūdū
circa vñtātūt v̄tingat satisfacere. Tertiū vñtātūt
q̄tētātūt satūtātūt oīone. Quarto et ultimū querit de re-
stitutionē. **Q**uestio. i.
Circa quā p̄cedit sic. Cōmūlūne dō q̄ elyna dō s̄ier de
rebo p̄p̄s iuste ac̄lītis et necessarijs. Et q̄ solū de re-
bus. p̄p̄s vñ. q̄d dīcti ius q̄ nō p̄t alienari posselliō

Liber

quartus

Nisi a dño. sicut clyna dñe possit alienas. qd sit ipsius paupis recipiens. qd nullus pote dare clyna nisi qd hz ppaui. et super rem ipsalem hz dñm. **Ite.** H. pbal ex tertio biblici Proverbi. in honore dñi tua subo. et de pmiis frugum tuorum da paupib. **Quoniam** solu dñe iuste acquisitio ostendit Eccl. xxvij. Immolatis ex iniq oblo e maiusculata. Et infra. Dona iniquum non potest altissimus. **Ite.** Greg. in moral. clyna redemptoris ocul placet. que non ex illicitis vel iniqtatibus gerit. sed qd rebus peccatis et iustis acquisitio. Et iterum ipse dicit. non est coperita eleemosyna si paupib dispensest. qd ex illicitis r. v. v. acquiritur. **Ite.** qd necessariis v. Illud enim non est necessarium ad qd qd alias tenet. Sicut qd tenet ad dñm dñm superstitio paupib. qd sine pcc. Lu. xj. qd superest date clyna. g. t. **Ite.** Greg. in omel. lug illud. facite dignos fructus pnie. qd se non r. v. illittera cemulisti. sed qd a licitis abstinere. qd si abstinentia satisfactoria non est illa qd est ab illicitis. sed qd a licitis. v. f. sibi et elemosyna satisfactoria sit illa qd non est de sufficiens. sed que dñ necessariis. **Ad** oppositorum qd non debet esse de necessariis (v. resolutione sive restituendo incipiant) v. quia unusquisque tenet se magis qd alterius diligere. qd tenet sibi necessaria reseruare. **H**ad dare necessaria vite bia. ne est supererogatio. sed nullus sacerdos potest impone opea supererogatio. qd nec talis clyna. si qd clyna illa qd est imposita a sacerdote e satisfactoria. non oportet qd sit de necessariis. **Ite.** v. qd possit esse in iustis sed suis. qd Lu. xv. dñ. facite vobis amicos de mamonam iniqtas. Hlo. iniqtas bñ dispesata sunt in iusticiam. **Ite.** oug. ii. qd non habetis aliquid dñm malo. facite inde bonum. **Ite.** queris similitudinem vel vsum vel auctoritatem tuo suo possint facere clyna. cum oes huiusmodi acq. **Ite.** v. qd non oportet fieri ex ppaui. qd filii israel obseruerunt vasa. egyptio. Ero. xxiij. 2. postea obseruerunt in vsum tabernaculi Ero. xxv. **Ite.** sicut hz eceri. cu mulier et filius et monachus non habeat dñm. v. qd nulla clyna pnt facere. qd falsus es. cu magis tenet esse hospitales. et frequenter mulieres pnt dent qd viri. **Ad** dñm qd illud est necessarium ad hz et elemosyna sic satisfactoria. qd ille qd tribuit. iusto ea si tuto habeat. et teneret et possidere possit. si eni aliis habeat. potest reddere qd dare. **Qd** g. queris vtrum necessitate sit clyna dare dñ. ppaui. dñm qd aut dñ. ppaui qd habet principale dñm alienum. aut qd ab alio hz sibi commisum officium administrandi. Primo non simpliciter potest facere ille qd hz ppaui. sed mo non potest facere superior. qd habere ut monachus qd administrat res et bona monasterij et mādator abbatis potest vng clyna dare. si aut iste vetet. sicut pte nec dñ. Un cano. xij. q. j. certum est qd mo nihil habet dare v. acceperit sine superioris licentia dñ. nisi forte ille qd indiger sit i. extremis necessitatibus non dñ obediens abbati. qd manifeste faceret etiam deum. **Sicut** iudicandum est de muliere si non habeat dñm vel aliquod iuxta dotem qd contra mādator viri non potest clyna facere. si scia. dicitur ei qd viri nullo modo vellet. Is non dñ sibi formare sciam qd viri phibeat modum. si superfluitate nisi māfeste videbit voluntate viri ad oppositum. Si g. obiectio de filiis. iste et qd furat sicut dñ. qd dñs transiit dñm. et reuera non fuit ibi furtum. **Ad** illud qd obiectio qd sunt male cōditiois monachi. dñm qd non qd vniuersitas ipsius dimissione sive re dimiserunt ipsalia. meruerunt tamen qd tamen in multis. et preterea bona voluntas supplet qd deficit ex manu. **Ad** illud qd queris de male acquisitis. dñm qd quedam sunt male acquisito in quibus transiit dñm et non repetit repetitio

et talio non est necesse restituui. et pnt licite retiniri v. f. et um pstabuli. et lucrum bistriosis. et talia pnt et ati in clyna sed tamē non debet recipi in oblationē si sit publicum ppter reverentia altaris. et fusionē peccati et reliquiā. Et hz est qd dñ. Dñc. xij. Non offeres mercedem pstabuli. Quæda aut sunt in hz non trāferunt dñm. sed competit repetitio v. in furto et rapina. et dñ libus non potest fieri nec oblatio nec clyna. sed dñ fieri restituui. Ad hmo autē genē reducunt oīa que iniusto titulo et mala fide possident. qd iniustus titulus p nullo est habendum. **Ad** ale autē fidei possessorum qui etra le gum mādator merest. talia sunt qd habent p symoniā et vslūrā. video te talibz nullo modo nec potest debet fieri clyna. Si pte queris de auctoritate dñm est qd nullus qd ma. 67 lefidei possessor est et iniusto possidet titulo. video nullo modo potest debet sibi tenere qd lucrat est. cum tal ludus sit turpis et reprehensibilis. et ptra deū et ptra oīa iura. Utru tamē tenet et restituere. distinguunt alio. quia aut ille penes quē lucrat est. est talis persona qd rebz suis pesse non potest. reputa minor siue pupillus. surdus mutus. pperio morbo languidus. et si tenet restituere. Si autem sit talis persona qd potest smittere. aut tra eris est ab illo et inducit. aut no. Si tra eris fuit ab illo non tenet et restituere. qd illi non competit repetitio in vindicatio peccati. sed potest inde facere clyna. Si autem ipse tractat cum non potest elemosyna facere. sed tenet restituere saltem in foro pscie. quia licet nullus velit smittere. et men qd non vult smittere nec ludere. si inducit minus culpabiliter videt. et talis qd inducit magis. et video iste non debet damnificari. nec auctoritate inductor in aliis meliori. nulli tamē licet ex hz aliquid lucri et qd quislibet in pps nos vsum puertere. **Sicut** iudicandum est dñ torneamētus. et dñm qd in illis paciōibz quas hz in iusta se bona non transfrēt in iustice. sed in vsum pauperū puerter. ppter luctu in iustitate. et iuris interdicitionē ex his patet obiecta. Qd eni dicit qd de iniquo non potest fieri clyna. intelligit de eo qd iniquo possident et iniusto titulo. Qd obiectio ad dñm. pcedit fm alieniam. **Ad** illud qd obiectio dñ necessaria et superflua. dñ qd necessaria dñ duplicit. Uel fm. nature artitudinem. vel fm cōem vsum viuēd. **Sicut** fm artitudinem. non tenetur nec oportet ei imponi qui peccat. quia hz est pfectiois illorū qui totū viri expectant et christi sicut sunt viri qd sunt i statu pfectio. video si fiat clyna dñ fieri et eo qd superflua necessaria. ab eo est satisfactoria. Alio modo dicitur necessaria qd expedit hz oī fm cōem modum viuēndi. De qd dicit oug. qd multa superflua hz pbabimur. si sola necessaria tenet. et de tali sit ppter clyna satisfactoria. de superfluo vno non sit qd est de rigore iusticie. Tamē credo qd diuine misericordia tanta est qd totū acceptat. et qd p nihil salvag nos et sic patet ppter ad viras ptes. **P**ropositio. ij. m

Utrum ieiunio et tingas sanissimae. Et qd sic v. quia si satisfacere est cas pccator excidere. et deo bono et ppter nam reddere. cu in ieiunio carnis incontinentia excidit. et hz sepius puniat. patet t. **C**ontra. Ioc. iii. scindit corda v. et non vestimenta. qd non facit v. in affectione carnis sed mentis. **T**rem. i. ad T. mort. iii. corporalis et eruditio ad modicum v. v. et sed pte et multa. Sed satisfacere multa exigit. ergo t. **T**rem. cum satisfacere sit causas excidere pccator. illud hz. punitur est satisfacere qd est causa peccati. sed hz est cor non os vel caro. **M**at. xv. nihil qd intrat in os coquendam bolem. sed de corde excidit. ergo t. **I**tez index iustus

puniendo nō si aduerit infirmum, sed in actorem sceleris. Ut nō puni gladiū sed homicida, ergo cū caro nō sit infirm sicut infirm motū patet tē. **I**te caro ē inimicus nři spūs. **S**al. v. hec sibi admittit aduersans. **S**z **M**at. v. dī diligite inimicos vōis. bñ facite tē. **I**te qđ cōe est apud oēs est naturale. **S**ed Ep̄b. v. dī nō vñq̄ carnē lūa odio habuit. ergo naturale ē carnē fovere. ergo affligere ē p̄tra naturā. sed pniā est regres̄sio ab eo qđ est p̄t naturā. ergo hec iū nō est ad satisfaciēndū in pniā. **I**te qui carnem affligit amittit vitā et accelerat mortē, q̄ est in eo maior consūptio et mino: restauratio. sed q̄ accelerat mortē est homicida. etiam si longo tpe differat non refert. **U**nū hiero. Nō refert vñrū paruo tpe vel magno interimas. ergo q̄ ieiunat est homicida. **I**te pniē opus discretū et vñtu sum consistit in medio. sed ieiunū nō consistit in me-
dio ino: declinat ad indigentiam. ergo nec pniē est nec
70 virtutis. **R** dī q̄ ieiunū est opus satisfactoriū. fm q̄ ip̄c dī dicit **M**at. xvij. **H** gen⁹ demoni nō eūcū nūl in oōe et ieiunū. Est inq̄ satisfactoriū libe-
rando a pena cū sit penale. et ideo est placitū. q̄ corporis et spūs est reordinatiū. Ut corp⁹ spūi non repugnat cōsumac̄. **P**roverb. xix. Qui delicate a puericia nu-
erit seruū suū. sentiet illū comūacem. Ut spūi subiectia tur totalis. i. ad **L**oz. ix. castigo co:pus meuz et in ser-
vitutē redigē tē. Ut nō cruciē eternalē. **E**ccl. xx. est q̄
multa redimat modico p̄cio. Et **E**zech. iiii. Diem pro
anno dedi tibi. Ut glorificē eternalē. **A**d **L**oz. iiii.
id qđ est in pniē momētā et leue tribulatiois nē tē
Ad illud ergo qđ obūcū in contrariū q̄ n̄ placeit deo
71 tē. dī q̄ deo nō placet afflictio carnis sicut ei⁹ mace-
ratio fm se. sed q̄stū in ea punit spūs. quia doloris est
carnis sed aie in carne ut dicit aug. in q̄stū talis pēa
pedicit a penadoloris spūal. vt ne sicut hypocrita ex-
terit tm̄ punitat. Et p̄tra h̄ est illud **J**oel. q̄ non dole-
bant aio sed signo. **A**d illud qđ obūcū q̄ ad modū
72 cum valer. dī q̄ h̄ est. vel q̄ vñi soli. vel ad modicū
compatiōe pietatis. **A**d illud qđ obūcū q̄ caro nō
73 est causa. dī q̄ si nō sit cā. est in occasio. occasiōes
aū sunt p̄cide. **A**d illud qđ obūcū q̄ est infirm. **D**om⁹ q̄ duplex est infirm. s. sc̄pātū et h̄ nō est punitō
et punitō qle est caro et h̄ est punitō. q̄ h̄ punito pu-
74 nūt spūs. **A**d illud qđ obūcū q̄ fouēdū ē inimi-
cūs. dī q̄ caro fouēda ē et seruāda. sed iūmicitia car-
nis nō est fouēda. imo ad cordiā spūs reuocāda. et q̄
h̄ fit ieiunū et flagella. ideo ē punitēda. et q̄ h̄ patet q̄
75 naturale est carnē diligere et fouere. sed carnis lasciuā
fouere ē corruptiōe et vici. **A**d illud qđ obūcū q̄
diminuit vitā. dī q̄ diminuere vitā vel accelerare.
autē et intentionē. aut p̄ter. Si et intentionē p̄cīm̄ est. et
sic intelligit hiero. Aut p̄ter intentionē. et nūc aut dan-
do opam rei licite. aut nō licite vel vñli. sed illicere vel
male. p̄mo mō non est p̄cīm̄ sed sedo. **A**lij nū dicunt
q̄ abstinentia nō accelerat mortē. sed tm̄ non credo. imo
76 quis abstinentia bñ accelerat. **A**d illud qđ obūcū q̄
nō est medū in ieiunis. dī q̄imo. sed h̄ nō est me-
diū sobrietas sed mediū iusticie. q̄ ieiunū punit q̄
suam carnē. sed in hac punitōe seruandū est ita mediū
um̄y nec nimis lente punitat ita q̄ viciā carnis viuāt
nec ita acerbe vt natura deficiat. vñlē h̄. oportet car-
nei rep̄mere non extingueare. Nec istud impedit q̄ sit
mediū. q̄ ad extremū declinat. Nam in patientia mediū
etifere oīa sustinere. in patientia etiā sḡ abstinere
Questio. iii. n
Utrum contingat satisfacere orationē. et cum duplex

sit oratio. s. mentalis et vocalis. querit que magis sit
satisfactoria. Et videt q̄ mentalis. quia veraciter ora-
re est vt dicit Greg. amaros in compūctione genitus
non omara verba refonare. ergo videtur q̄ vera ora-
tio et satisfactoria non sit in verbo et canu. sed si lachry-
mis et fletu. **I**tem **M**arth. vij. orantes nolite mul-
tum loqui sicut ethnici faciūt. sed si vocalis oīo adde-
ret ad satisfactionē non esset parū loquendū sed mul-
tum. ergo tē. **I**tem oratio facit boiem tendere sur-
sum. sed ratio non pōt ferri sursum qđ diu sollicita est
circa ea que sunt deosum. Sed q̄ profert sermonem
intenta est circa quid creatū. ergo si oīo que magis facere
sursum est oīo mentalis. et ista est magis placita. hec ē
magis satisfactoria. **O**tra oīo est satisfactoria que
est penalis. sed hec nō est oīo mentalis sed vocalis. Nā
mentalis est oīo suavis sicut dicit **E**ccl. x. musce mo-
rientes perdui suavitatē vngēti. **I**tem illa que est p̄
cipue satisfactoria p̄cipue debet imponi a sacerdote. **I**
sacerdos imponit oīo vocalē non mentalē. ergo tē.
Item oīo mentalis si qua ē satisfactoria est illa qua
oratur cū genitib⁹. sed hec est stritiois. s. plāgē pec-
catum. et stritio dividit p̄tra satisfactionē. ergo talis
oīo nō est pars satisfactionis. **I**tem plus laborat q̄
laborat corde et lingua q̄ qui corde tm̄. sed laborare p̄.
mo modo est in oīone vocali. corde vo tm̄ in mentali.
ergo videt q̄ vocalis sit magis satisfactoria. **R** di-
cendū q̄ vocalis oīo ordinat ad mentalē. et non ecōuer-
so. fm hoc intelligendū q̄ quedā oīo est pure mentalis
quedā pure vocalis. quedā media. Pure mentalis est
q̄n labia non mouent. sed eo: ad deū loquit. Pure vo-
calis q̄n nibil cogitat in his que dicit nec in gñali nec
in speciali. ita q̄ referat intentionē ad lenitum verbo-
rum vel finē. sed cum orat fabricat castra. et si mentalis
simpliciter excedit vocalem. Allia est mixta. in q̄. s. orat
mentalis et vocalis. et de ista distinguendū. q̄ aut verba illa impedit affectū. quia sic infamat⁹ est q̄ imme-
diata fertur in deū. et rali vñlior est oīo mentalis. si autē
iuuaf vñlio est vocalis. et multi sunt tales. et maxime
illū qui non sunt viri spūales. ad q̄n affectus spūcas
dos institute sunt vocales oīones. Si querat que oīo
sit satisfactoria. credo q̄ oīs. quia nulla est in q̄ non la-
borant virtutes aiales. et q̄tū delectant spūs. tm̄ caro
freqnter rabescit. et virtutes aiales mun⁹ sunt intēcere
gimini corporis. Credo tm̄ q̄ illa inter eceras est sanissa
ctoria magis in qua accendit homo ad geminū. q̄ hec ē
in qua deū maximē delectat. Unde quia illud est gra-
tie spiritualis. ideo nō imponit a sacerdote. sed pa-
bulum ad illud. s. oīo vocalis. et quia non est status in
vocabus. sed ordinatur ad intellectū hinc est q̄ dīs et
grego. mitiūt a vocali oratione ad mentalem. **A**d il 78
77 lud qđ obūcū q̄ impedit ne feratur. dī q̄ falsum ē.
imo exercitū affectum tepidū. nec est homo diuisus. im-
mo vis inferior. superior cooptatur. **A**d illud qđ obū-
cūt q̄ vocalis magis est penal. dī q̄ verū est cere-
ris partibus. **A**d illud qđ obūcū q̄ oīo gemebunda 80
spectat ad stritiois. dī q̄ verū ē. Sed super illā
addit̄ postulationē. sicut publican⁹ petebat a dīo in
templo remissionē. et sic patet illud. Sit ergo hic sum
ma dictio. q̄ oīs oīo ex charitate facta. si recete fiat. pe-
nalis est et satisfactoria potest esse. quia nimis est ita
delectionis q̄n sit penal. antecedens. vel sequent
vel p̄comitans. Illam ramen inter oīes p̄cipue satisfa-
cit que est magis gemebunda. et i qua maior clamor cor-
dis est ad deū p̄ venia petoz̄. hec autem in aliquibus
est mentalis in aliquibus vocalis. Unde notandum q̄ tri-

Si pler est ratio q̄re vocalis oratio est instituta. Prima potissima est ad affectus ascensionē. Tū beda sup ilud M̄ar. vi. Pater noster r̄. Non his solis verbis orat sed alijs ostens sub codem sensu q̄bus cor nosc̄t ascendit. Secunda ratio ē ad intellect⁹ instructionem. Tū Beda ibidem. orationē brevibus verbis compo sit. quibus nec opus est loq̄d eum qui omnia nouit. s̄ ut qui cum dō agit discere res q̄s orat. nō verba q̄ diceret. Tertia ratio est ad facilitatem recordationē. unde super illud M̄ar. vi. nolite assimilari eis glo. non apud deum agendū est verbis sed rebus. intentionē cor dis. affectu simplici. qui enī di. iuv̄s nō cum docem⁹ sed nos tempis orādi recordamur. Et sic p̄t ratio in stitutionis orationē vocalis. quia p̄t mēlēlē est quaz deus precipue accepit. et illā magis ad remissionem et satisfactionē in qua cor magis orat peccati interdit. ideo perutile est perdubus orationēs frequētare in q̄b s̄iat mentio d̄ male cōmisis sicut fuit oīo manasse.

Quesitio. iii.

Utrū restitutio sit pars satisfaciēis. Et q̄ sic videtur quia aliquo peccato peccatum in deum tñ. aliquo i dñ et primū verapina. Sed stat q̄ satisfactio r̄der in iurie. ergo satisfaciē debet in hoc dō. et primo. sed satisfactio p̄t per restitutio. ergo r̄. Itēz qui peccat per gulositym nullo modo melius satisfactio q̄s per te. iūm̄ obnērātē ergo qui peccat rem alienam auferendo. nō melius satisfactio p̄t restituēdo. ergo r̄. Item per simile ostendit. quia si duo sunt raptores quoz alter est de restituēdo. alter nō. mōrem pñaz imponit sacerdos ei qui p̄t restituere maiorē ei qui nō. ergo restitutio facit ad satisfactio. Item si satisfactio ē causas petōr̄ exēdere. sed causa q̄e raptōr̄ in petō est est q̄sia rem alienā abstulit et detinet. ergo satisfactio ē per retentē redditionē. quia hic p̄t causa exēdit. **O**stra. p̄tēlē coiplo est p̄tēlē quia in deum est. et q̄ dei deformata imago. nō quia in alium. similem. q̄tunc leo peccaret cum aliud sisal comedere. Tū et in ps. tibi soli peccavi. ergo satisfactio facienda ē soli dō. Et hoc nō est per restitutio. quia restitutio respicit proximū directe. ergo r̄. Item satisfactio ē per penam ad quam homo nō tenet rem alias nisi per culpam et q̄z iudicium sacerdotis. sed ad restitutio. rei alienē tene tur eoip̄o q̄ occupat aliena et iudicō dei sive sacerdos. gr̄. Itēz si pars satisfaciēis cū satisfactio nulla sit sine charitate. nec restitutio sine charitate. sed hoc falsum. ergo r̄. Item cum sint tres partes satisfaciēis scilicet ieiuniū. oratio. et elemosyna. queritur sub 82 qua illarum continet. et cum sub nulla. p̄tēlē r̄. **R**̄ dicendū q̄ circa hoc duplex est opinio. Quidaz dicunt q̄ restitutio nō est pars satisfaciēis. sed fundamētū. Quedam enī requirunt ad penitentiā sive satisfactio-

nem ut fundamentū. et talia sunt peccati dimissio. et alieni rei restitutio. Quedam ut expeditia. ut vitare prauam societatem. Quedam ut satisfactio. ut ieu num. oratio et elemosyna. Quedam ut perficiēta. ut sunt opera superrogationis. Lu. x. q̄d cunq̄ superrogaueris reddam tibi. Et ratio corū est. quia culpa p̄tē est in deum. et quia satisfactio per penam arbitriariam in arbitrio sacerdotis. Sed alia opinio est. quia restitutio est opus satisfactorū si fiat in charitate alioquin non. Sicut nec alia opera. Posset tamē dici q̄ satisfactio dicit cōmunit̄ et p̄tē. Cōmunit̄. omne op̄ p̄tē. nō voluntarie assumptum. sive ad q̄d teneatur iudicio dei sive iudicio sacerdotis. et sic restitutio est opus satisfactorū et eius pars. Et autem dicatur satisfactio p̄tē per penam voluntarie assumptam ad quam non tenebatur nisi ex culpa et iudicio sacerdotis. sicut est pars eius. quia restituere teneatur. quia habet rem alienam sive omne ius. etiam si sacerdos nūq̄ impo nat. Rationes igitur ad p̄tēm partem procedunt de satisfactione dica cōmunit̄. aliter p̄cedunt omnes ex insufficienti. **A**d illud x̄ o q̄d obicitur ad oppositum q̄ peccat solum in deum r̄. dicendū q̄ verum est per se. Sed tamen quia homo est in agō dei. et honor et honoratio imaginis ad prototypum referrut. ideo q̄ spiritus et charitate diligat. diligat et honor inqñū imago. sive etiam in spiritū peccati potest. Uel alter dōm. q̄ aut intelligitur de eo qui non habet superiorē ad p̄tēndū. aut intelligat primo et p̄ncipalē de peccato quod non est in proximū extra. sed per substantias inīra. **A**d alius patet responsio quia obicitur d̄ satisfactio. p̄tē dicit. **A**d illud q̄d obicitur q̄ nō 85 est sine charitate. dicendū q̄ satisfactio quia deo non potest esse nisi in charitate. restitutio quia proximum extra potest esse. sed ad hoc q̄ p̄tē deo oportet esse in charitate. **A**d ultimum dicendū q̄d ad nullam illarū 86 portum reducitur. quia sunt satisfaciēis. p̄tē dicit 87. **A**d illud autem quod obicitur ad p̄tēm q̄ peccatur in proximū. dicendū q̄ non peccat in proximū nisi per accidens scilicet quia offendit deus in proximo. et ideo soli deo satisfactio est. Nec illi qui dicunt restitutio esse satisfactio. ideo dicunt quia per ipsam homo satisfaciat proximo. sed quia dum aliquo modo reddit rem quam diligit et p̄tē de facio tenere amore dei et mandato sacerdotis restitutio. Veruntamē non est restitutio. p̄tē satisfactio sed inchoatio. Sed cum de p̄tēo aliquid dat. tunc recete dat honor et superadit. ideo satisfactio. **A**d illud q̄ maior pñia 88 imponitur. dicit p̄tēt q̄ hoc est quia rem proximi disipavit. **A**d illud quod obicitur q̄d non potest melius 89 us curari. dicendū q̄ falsum est. immo melius curat q̄s si dat de proprio.

dam enī sūt p̄tēs int̄ḡles. quedā subiective. Tō primo agit de integralib⁹ ex quibus obicitur p̄tē. nō perfecta. Secundo de subiectis. ibi. Predicetus p̄tē adiendū est q̄ tribus modis agitur penitentia. Prima pars habet tres. In prima assūnat illas partes ex quibus penitentia integratur. sive manus auctoritate chrysostol. et augusti. In secunda tradit modum sive quem vera penitentia constitutur. ibi. Ideo discrecio penitentia. In terza determinat modum cuomodo quidam non veram penitentiam facunt sed falso. ibi. et sicut sunt digni fructus penitentie.

Distinctio. xvij. assignat partes penitentie ut est ecclesiæ sacramentū. et determinat primo de partibus integralibus penitentie.

In perfectione autem penitentie tria obseruan da sunt. Supra egit magister de penitentia in sua generalitate. In parte ista agit de eius partibus. Et q̄m p̄ncipalē pars penitentie ut est sacramentum ecclesiæ est confessio. ideo p̄mo assignat p̄tē. Secundo p̄tē p̄ncipalē et specialē agit de confessio et de his que spe erant ad eam. infra dis. xvij. hic oris questio multiplex r̄. Prima pars duas habet sive duo genera p̄tē. que